د پاچاهانو دويم كتاب

ايليا او اخزيا پاچا

۱ (۱) د اخاب له مړينې څخه وروسته موآبيان د اسراييليانو په وړاندې ياغي شول.

(۲) يوه ورځ اخزيا پاچا په سامره كې د خپلې ماڼۍ د دوېم پوړ د خونې د كړكۍ د جالۍ څخه راولوېد او سخت ټپي شو. نو د عقرون ښار ته يې استازي
ولېږل چې د هغو د خدای يعنې بعل زبوب څخه پوښتنه وكړي چې هغه به روغ شي او كه نه.

(۳) په همدې وخت كې د څښتن فرښتې، ايليا نبي چې د تشبې څخه ؤ د پاچا استازو ته ولېږه چې د هغوی سره وګوري او داسې ورته ووايي: <تاسو ولې د
عقرون د خدای بعل زبوب سره سلا كوئ؟ آيا په اسراييلو كې خدای نشته؟ (۴) اخزيا ته داسې ووايئ: په دې خاطر چې داسې كار دې كړی دی نو ته به د
ناروغۍ د بستري جګ نه شې او هرومرو به مړ شې!> څنګه چې ايليا ته ويل شوي وو هماغسې يې وكړل.

(۵) كله چې استازي بېرته پاچا ته راستانه شول هغه ورڅخه پوښتنه وكړه: <ولې دومره ژر بېرته راغلئ؟>

(۶) هغوی ځواب وركړ: <په لاره كې يو سړی زمونږ سره مخامخ شو او هغه مونږ ته وويل: راستانه شئ او خپل پاچا ته چې تاسو يې رالېږلي يئ ووايئ چې
څښتن داسې وايي: آيا په اسراييلو كې خدای نشته چې ته د عقرون د خدای بعل زبوب څخه مشوره غواړې؟ نو ځكه ته به د ناروغۍ د بستري جګ نه شې او
هرومرو به مړ شې.>

(۷) اخزيا پوښتنه وكړه: <هغه سړی څنګه ښكارېده؟>

(۸) هغوی ځواب وركړ: <هغه ببر وېښتان درلودل او د څرمنې كمربند يې په ملا پورې تړلی ؤ.>

اخزيا په ځواب كې وويل: <هغه ايليا چې د تشبې څخه دی.>

(۹) نو هغه يو عسكري منصبدار د پنځوسو عسكرو سره ولېږه چې ايليا راولي. په دې وخت كې ايليا د غونډۍ دپاسه ناست ؤ. عسكري منصبدار هغه ته
ورغی او ورته ويې ويل: <ای د خدای نبي، پاچا امر كړی دی چې راښكته شه.>

(۱۰) ايليا ځواب وركړ: <كه چېرې زه د خدای نبي يم نو خدای دې په تا او ستا په پنځوسو عسكرو باندې اور رانازل كړي.> ناڅاپه د اسمان څخه اور نازل
شو او هغه عسكري منصبدار او د هغه نفر يې وسوځول.

(۱۱) اخزيا يو بل منصبدار او نور پنځوس عسكر ايليا ته ورولېږل. هغه منصبدار وويل: <ای د خدای نبي، پاچا امر كړی دی چې ژر راښكته شه.>

(۱۲) ايليا ځواب وركړ: <كه چېرې زه د خدای نبي يم، نو خدای دې په تا او ستا په پنځوسو عسكرو باندې اور رانازل كړي.> او خدای له اسمان څخه په
هغه او د هغه په نفرو باندې اور نازل كړ.

(۱۳) اخزيا د درېم ځل دپاره يو عسكري منصبدار د نورو پنځوسو عسكرو سره ولېږه. هغه منصبدار غونډۍ ته وروختو، ايليا ته په ګونډو شو او زارۍ يې
ورته وكړې: <ای د خدای نبي، په ما او په خپلو پنځوسو خدمتګارانو باندې رحم وكړئ او مونږ ژوندي پرېږدئ! (۱۴) هغه دوه نور منصبداران او د هغوی
عسكر چې مخكې ستاسو حضور ته راغلي وو هغه اور چې د اسمان څخه رانازل شوی ؤ هغوی يې له منځه يوړل، مګر په ما باندې رحم وكړئ!>

(۱۵) د څښتن فرښتې ايليا ته وويل: <مه وېرېږه، د هغه سره لاړ شه.> نو ايليا پاڅېد او د هغه منصبدار سره پاچا ته روان شو.

(۱۶) كله چې ايليا وررسېده، اخزيا ته يې وويل: <څښتن داسې فرمايي چې تا ولې د عقرون د خدای بعل زبوب څخه د پوښتنې دپاره استازي لېږلي وو؟ آيا

په اسراییلو کې خدای نشته؟ نو ځکه ته به د ناروغی د بستري جګ نه شې او هرومرو به مړ شې.>

۱۷ لکه څنګه چې څښتن د ایلیا په وسیله فرمایلي وو، اخزیا مړ شو. مګر په دې خاطر چې اخزیا زوی نه درلود، نو د هغه ورور یورام د هغه په ځای پاچا
شو. دا پېښه د یهودا د پاچا یهوشافاط د زوی یهورام د پاچاهی په دویم کال کې وشوه. ۱۸ د اخزیا د پاچاهی نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د
اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

ایلیا اسمان ته خېژول کیږي

۲ ۱ هغه وخت راورسېده چې څښتن ایلیا په یوې زوروره سیلۍ کې اسمان ته پورته کړي. کله چې ایلیا او الیشع د جلجال څخه وتل ۲ ایلیا الیشع ته
وویل: <څښتن غواړي چې زه بیت ییل ته لاړ شم، مګر ته باید همدلته پاتې شې.>

الیشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم هرڅه چې کیږي زه به تاسو یواځې پرېنږدم!> او هغه د ایلیا سره بیت ییل ته
لاړ.

۳ د نبیانو یوه ډله چې هلته اوسېدله الیشع ته ورغله او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: <آیا ته پوهېږې چې څښتن ستا بادار نن ستا څخه اخلي؟>

الیشع ځواب ورکړ: <هو، زه پوهېږم، مګر په دې هکله څه مه وایئ.>

۴ بیا ایلیا وویل: <ای الیشع، اوس څښتن غواړي چې زه اریحا ته لاړ شم، مګر ته باید دلته پاتې شې.>

الیشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم، چې هرڅه چې کیږي زه به تاسو یواځې پرېنږدم!> او هغه د ایلیا سره اریحا ته
لاړ.

۵ د نبیانو یوه ډله چې هلته اوسېدله الیشع ته ورغله او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: <آیا ته پوهېږې چې څښتن ستا بادار نن ستا څخه اخلي؟>

الیشع ځواب ورکړ: <هو، زه پوهېږم، مګر په دې هکله څه مه وایئ.>

۶ بیا ایلیا الیشع ته وویل: <اوس څښتن غواړي چې زه د اردن سیند ته لاړ شم، مګر ته باید دلته پاتې شې.>

الیشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې تاسو به یواځې پرېنږدم!> نو دواړه یوځای سره روان شول.

۷ د نبیانو یوه پنځوس کسیزه ډله د اریحا څخه د هغوی پسې روانه شوله. ایلیا او الیشع د سیند په غاړه ودرېدل او هغه ډله لږ لیرې هغوی ته مخامخ
ودرېدله. ۸ ایلیا خپله چپنه وویستله، بیا یې هغه راتاوه کړه او اوبه یې ووهلې. په سیند کې لاره خلاصه شوه او دواړه په وچې پورې وتل.

۹ وروسته له دې چې هغوی د سیند بلې خواته تېر شول، ایلیا وویل: <ای الیشع، مخکې له دې چې زه ستا څخه لیرې یوړل شم، ووایه چې ستا دپاره څه
وکړم؟>

الیشع ځواب ورکړ: <د خپل روح د قدرت څخه دې ماته داسې برخه راکړه چې ستا ځای ونیسم.>

۱۰ ایلیا ځواب ورکړ: <دا اسانه هیله نه ده. دا به یواځې هغه وخت لاس ته راوړې چې ته ما په خپلو سترګو ووینې چې زه ستا څخه لیرې یوړل کېږم. که
ومې نه وینې نو خپله هیله به لاس ته رانه وړې.>

۱۱ ایلیا او الیشع له یو بل سره خبرې کولې او روان وو، چې یوناڅاپه د هغوی په منځ کې لمبه لرونکې جنګي ګاډۍ د اور لرونکو آسونو سره راښکاره شوه.
سمدستي یوې سیلۍ ایلیا اسمان ته پورته کړ. ۱۲ الیشع دغه صحنه ولیدله او په چیغو یې ایلیا ته وویل: <پلاره! د اسراییلو جنګي ګاډۍ او سپاره عسکر به

ستا څخه پرته څه وکړي؟> هغه یې نور ونه لید، بیا نو الیشع له غمه خپل کالي وشلول.

(۱۳) بیا هغه د ایلیا چپنه چې ورڅخه لوېدلې وه راپورته کړه، بېرته لاړ او د اردن د سیند په غاړه ودرېد. (۱۴) هغه اوبه په چپنې باندې ووهلې او ویې ویل: <څښتن د ایلیا خدای چېرې دی؟> کله چې الیشع دا کار وکړ په اوبو کې یوه وچه لاره خلاصه شوه او هغه پکې تېر شو.

(۱۵) کله چې د اریحا نبیانو دا پېښه ولیدله، هغوی یو بل ته وویل: <د ایلیا روح په الیشع باندې نازل شوا!> هغوی الیشع ته ورغلل او د درناوي په خاطر ورته ټیټ شول (۱۶) او ویې ویل: <مونږ پنځوس قوي نفر یو او ستاسو په خدمت کې حاضر یو. اجازه راکړئ چې ستاسو بادار ولټوو. کېدای شي چې د څښتن روح هغه کوم غره یا کومې درې ته وړی وي.>

الیشع ځواب ورکړ: <نه، مه یې لټوئ.>

(۱۷) هغوی دومره زاری وکړې ترڅو چې الیشع مجبور شو چې هغوی ته اجازه ورکړي چې هغه ولټوي. هغوی درې ورځې ایلیا ولټاوه مګر هغه یې پیدا نه کړ. (۱۸) هغوی بېرته اریحا ته راستانه شول او الیشع ورته وویل: <ما تاسو ته نه وو ویلي چې هغه مه لټوئ؟>

د الیشع معجزه

(۱۹) یوه ورځ د اریحا خلکو وویل: <ای الیشع، تاسو وینئ چې زمونږ ښار په ډېر ښه ځای کې دی. مګر زمونږ اوبه دومره خرابې دي چې ځمکه یې شاړه کړې ده.>

(۲۰) هغه ځواب ورکړ: <په یوې نوې کاسې کې لږه مالګه واچوئ او ماته یې راوړئ.>

هغوی الیشع ته کاسه د مالګې سره راوړله (۲۱) او هغه د ښار چینې ته لاړ، مالګه یې په اوبو کې واچوله او ویې ویل: <څښتن داسې فرمایي: زه به دا اوبه پاکې کړم. له دې نه وروسته به اوبه ستاسو د مرګ سبب ونه ګرځي او هېڅکله به ځمکه شاړه پاتې نه شي.>

(۲۲) لکه څنګه چې الیشع ویلي وو تر نن ورځې پورې اوبه پاکې دي.

په الیشع باندې د هلکانو ملنډې

(۲۳) الیشع د اریحا څخه بیت ییل ته روان شو. په لاره کې څو هلکانو په هغه باندې ملنډې وهل پیل کړل او چیغې یې وهلې: <ای ګنجیه، لاړ شه! ای ګنجیه، لاړ شه!> (۲۴) الیشع مخ راواړاوه او هلکانو ته یې په ځیر سره وکتل. بیا یې په هغوی باندې د څښتن په نامه لعنت ووایه. نو د ځنګل څخه دوه ایږې راووتلې او د هلکانو څخه یې دوه څلوېښت تنه ټوټې ټوټې کړل.

(۲۵) الیشع د کرمل غره ته لاړ او وروسته بیا سامرې ته ستون شو.

د اسراییلو او موآب ترمنځ جګړه

۳ (۱) د یهودا د پاچا یهوشافاط د پاچاهی په اتلسم کال، یورام د اخاب زوی د اسراییلو پاچا شو. یورام په سامره کې دولس کاله پاچاهي وکړه. (۲) هغه د څښتن په وړاندې ګناه وکړه، مګر د خپل مور او پلار په شان ګناهکار نه ؤ. یورام هغه بت راوغورځاوه، چې د هغه پلار د بعل د عبادت دپاره جوړ کړی ؤ. (۳) مګر هغه داسې د ګناه څخه ډک کارونه کول چې د نباط زوی یروبعام په اسراییلو باندې کړي وو. یورام دا بد کارونه پرېنښودل.

(۴) د موآب پاچا میشع پسونه ساتل، نو هغه به هر کال د باج په توګه د اسراییلو پاچا ته سل زره وري او د سلو زرو پسونو وړی ورکولې. (۵) مګر کله چې اخاب مړ شو، میشع د اسراییلو په مقابل کې یاغي شو.

(۶) په دې خاطر یورام د سامرې څخه روان شو او د اسراییلو ټول لښکر یې سره راغونډ کړ. (۷) هغه د یهودا پاچا یهوشافاط ته دا پیغام ورولېږه: <د

موآب پاچا زما په ضد یاغي شوی دی. آیا زما سره به لاړ شې چې د هغه سره وجنګېږو؟>

یهوشافاط په ځواب کې وویل: <هو، زه به درسره لاړ شم. زه ستا پلوي کوم او زما عسکر او آسونه ستا په خدمت کې دي. ٨ مګر په کومه لاره به لاړ
شو؟>

یورام ځواب ورکړ: <د ادوم د دښتې په لار به لاړ شو.>

٩ نو د اسراییلو، یهودا او ادوم پاچاهان د خپلو لښکرو سره روان شول. مګر وروسته له اوو ورځو د غیر مستقیمې لارې څخه د هغوی او د هغو د څارویو
دپاره د څښلو اوبه پاتې نه شوې. ١٠ یورام پاچا پوښتنه وکړه: <اوس څه وکړو؟ څښتن موږ درې پاچاهان د دې دپاره دلته راوستو چې د موآب لښکرو ته
مو په لاس ورکړي.>

١١ یهوشافاط پوښتنه وکړه: <آیا د څښتن کوم نبي دلته شته چې موږ د هغه په وسیله د څښتن څخه مشوره وغواړو؟>

د یورام د منصبدارانو څخه یو تن ځواب ورکړ: <د شافاط زوی الیشع دلته دی. هغه د ایلیا مرستیال ؤ.>

١٢ یهوشافاط ځواب ورکړ: <هغه د څښتن رښتینی نبي دی.>

درې واړه پاچاهان الیشع ته ورغلل. ١٣ الیشع د اسراییلو له پاچا یورام څخه پوښتنه وکړه: <ماته ولې راغلې؟ ورشه او د خپل پلار او مور د نبیانو سره
مشوره وکړه.>

یورام ځواب ورکړ: <نه، دا څښتن ؤ چې موږ درې پاچاهان یې دلته راوستلو چې د موآب لښکرو ته مو په لاس ورکړي.>

١٤ الیشع هغه ته وویل: <زه د هغه ژوندي څښتن په نوم چې زه یې خدمت کوم قسم خورم که یهوشافاط پاچا، چې زه د هغه درناوی کوم، درسره نه وای
نو تاته به مې کتلي هم نه وای.> ١٥ بیا الیشع وویل: <داسې یو څوک راوغواړه چې رباب غږولی شي.>

رباب غږوونکي په رباب غږولو باندې پیل وکړ. د څښتن قدرت په الیشع باندې نازل شو ١٦ او هغه وویل: <څښتن فرمایي چې د دې وچ خوړ په هرځای
کې لښتې وباسئ. ١٧ که څه هم تاسو به نه باد ووینئ او نه باران، مګر دا وچ خوړ به د اوبو څخه ډک شي او ستاسو او ستاسو د څارویو دپاره به دلته اوبه
پرېمانه وي. ١٨ د څښتن دپاره دا یو ساده کار دی، هغه به ستاسو سره دا مرسته هم وکړي چې د موآب لښکرو ته ماتې ورکړئ. ١٩ تاسو به د هغوی
دېوال لرونکي ښارونه او مهم ښارګوټي ونیسئ. تاسو به د هغوی ښې ونې ووهئ او د اوبو ټولې چینې به یې بندې کړئ، د هغوی حاصلخېزې ځمکې به له تیږو
څخه ډکې کړئ او هغه به له حاصله وغورځوئ.> ٢٠ په بله ورځ د سهارنی قربانی د وړاندې کولو په وخت کې، یوناڅاپه د ادوم له خوا څخه اوبه
راوبهېدلې او ځمکه د اوبو څخه ډکه شوه.

٢١ د موآب خلکو واورېدل چې درې پاچاهان د هغوی خواته راروان دي چې په دوی باندې برید وکړي. نو هغوی خپل ټول هغه کسان چې جګړه کولای
شي د ځوانه څخه نیولې تر زاړه پورې سره راغونډ کړل او د هغوی لښکرې د هېواد په پوله کې د جګړې دپاره تیارې شوې. ٢٢ کله چې موآبیان سهار
راپاڅېدل په اوبو باندې لمر لګېده او اوبه ورته لکه د وینو په شان سرې ښکاره کېدلې. ٢٣ هغوی وویل: <هغو وینو ته وګورئ! د هغو درې پاچاهانو
لښکرې په خپل منځ کې سره جنګېدلې دي او یو او بل یې سره وژلي دي. راځئ چې ورشو او د هغوی کمپ لوټ کړو.>

٢٤ مګر کله چې هغوی د اسراییلو کمپ ته ورسېدل، اسراییلي عسکر راووتل او په هغوی باندې یې تر هغه وخته پورې برید وکړ ترڅو چې هغوی په شا
شول او وتښتېدل. د اسراییلو لښکرو هغوی ښېرته تر موآبه پورې تعقیب کړل او په تللو تللو کې یې له منځه یوړل. ٢٥ اسراییلیانو د موآبیانو ښارونه وران
کړل. کله چې هر اسراییلی د حاصلخېزه پټي څخه تېرېده په هغه باندې به یې تیږه غورځوله ترڅو ټول پټي په تیږو باندې پټ شول. همدارنګه یې ښې ونې
ووهلې او د اوبو چینې یې بندې کړې.

په پای کې یواځې د هغوی پایتخت د قیر حارست ښار جوړ پاتې شو، مګر هغو عسکرو چې مچنوغزې ورسره وې نوموړی ښار کلابند کړ او برید یې ورباندې

وکړ. ۲۶ کله چې د موآب پاچا میشع ولیدل چې ماتې خوري، نو اووه سوه عسکر یې چې توري ورسره وې د ځانه سره یوړل او هڅه یې وکړه چې د
جګړې هغه کرښه ماته کړي چې ادومي لښکرې یکې ځای په ځای شوي وې، مګر هغه ناکام شو. ۲۷ نو هغه خپل مشر زوی چې د هغه څخه وروسته باید
پاچا شوی وای ونیوه او هغه یې د ښار په دېوال باندې د نذرانې په توګه قرباني کړ. د اسراییلي لښکرو زړونه د دې کار په لیدلو سره دومره د نفرت څخه ډک
شول چې ښار یې پرېښود او بېرته خپل هېواد ته ستانه شول.

د الیشع مرسته د یوې غریبې کونډې سره

۴ ۱ یوه ورځ د نبیانو د ډلې څخه د یو نبي کونډه الیشع ته راغله او ویې ویل: <ښاغلیه! زما مېړه مړ شوی دی. لکه څنګه چې تاسو پوهېږئ هغه یو
ښښتن پرست سړی ؤ. مګر اوس یو سړی راغلی دی چې زما مېړه د هغه څخه یو څو روپۍ په پور اخیستې وې او هغه غواړي چې د دې پور په بدل کې زما
دوه زامن خپل غلامان کړي.>

۲ الیشع وویل: <زه ستا دپاره څه وکړم؟ ووایه چې په کور کې څه شی لرې؟>

ښځې ځواب ورکړ: <ښاغلیه، د زیتونو د تېلو د یو کوچني بوتل څخه پرته بل هېڅ څه نه لرم.>

۳ الیشع هغې ته وویل: <خپلو ګاونډیانو ته ورشه او څومره چې کولی شې د هغوی څخه ډېر خالي لوښي وغواړه. ۴ خپل کور ته لاړه شه او د خپل
ځان او خپلو زامنو پسې دې دروازه بنده کړه. بیا لوښي د تېلو څخه ډک کړه او هر یو چې ډکېده هغه یوې خواته ږده.> ۵ هغه ښځه لاړه. وروسته کله چې
هغه د خپلو زامنو سره خپل کور ته ننوتله او دروازه یې بنده کړه، زامنو ورته لوښي راوړل او هغې ډکول.

۶ کله چې ټول لوښي ډک شول، هغې خپل یو زوی ته وویل: <یو بل لوښی راوړه.>

هغه ځواب ورکړ: <مونږ سره نور لوښي نشته.> په دې وخت کې د هغه کوچني بوتل څخه نور تېل توی نه شول.

۷ وروسته له دې چې هغې الیشع د خدای نبي ته د دې پېښې په اړه خبر ورکړ، الیشع وویل: <تېل خرڅ کړه او د هغو د پیسو په یوې برخې خپل پور ادا
کړه. په پاتې پیسو باندې کولی شې چې د خپلو زامنو سره خپل ژوند وکړې.>

الیشع او د شونیم شتمنه ښځه

۸ یوه ورځ الیشع د شونیم ښارګوټي ته لاړ، هلته یوه شتمنه ښځه اوسېدله. هغې الیشع خپل کور ته د ډوډۍ دپاره راوباله. له هغې وروسته، کله چې الیشع به
په شونیم کې ؤ نو د هغې ښځې او د هغې د مېړه سره به یې د هغې په کور کې ډوډۍ خوړله.

۹ هغې ښځې خپل مېړه ته وویل: <زه یقین لرم چې هغه سړی چې دلته زیات راځي د خدای یو سپېڅلی سړی دی. ۱۰ راځئ چې د هغه دپاره د خپل
کور په بام باندې یوه کوچنۍ کوټه جوړه کړو. په هغې کې به یو کټ، مېز، چوکۍ او د تېلو څراغ کېږدو. نو کله چې هغه زمونږ کور ته راځي، د دې کوټې او
شیانو څخه به استفاده کوي.>

۱۱ یوه ورځ الیشع په شونیم کې د هغوی کور ته راغی او خپلې کوټې ته وخوت چې هلته آرام وکړي. ۱۲ هغه خپل خدمتګار جیحزي ته وویل: <هغه
شونیمي ښځه دلته راوبله.> نو هغه راغله او د الیشع په مخکې ودرېدله. ۱۳ الیشع جیحزي ته وویل: <هغې ته ووایه: تا زمونږ دپاره ډېر تکلیف وګاله، اوس
ستا دپاره څه وکړم؟ آیا ستا سپارښتنه د پاچا یا د لښکرو د قوماندان څخه وکړم؟>

هغې ښځې ځواب ورکړ: <زه د خپل قوم په منځ کې اوسېږم او هر شي ته چې اړتیا لرم هغه راسره شته.>

۱۴ الیشع د جیحزي څخه پوښتنه وکړه: <نو بیا د هغې دپاره څه وکړم؟>

جیحزي په ځواب کې وویل: <زه پوهېږم چې د هغې مېړه زوړ دی او هغه زوی نه لري.>

(۱۵) الیشع خپل خدمتګار ته وویل: <هغه راوبله چې دلته راشي.> هغه راغله او د الیشع د کوټې په دروازه کې ودرېدله. (۱۶) الیشع هغې ته وویل: <په راتلونکي کال کې په همدې وخت به تا خپل زوی په غېږ کې نیولی وي.>

ښځې ځواب ورکړ: <باداره! تاسو د خدای نبي یاست، ما مه غولوئ.>

(۱۷) مګر لکه څنګه چې الیشع ویلي وو په راتلونکي کال په همدې وخت یې زوی پیدا شو.

(۱۸) کله چې هغه هلک لوی شو، یوه ورځ د خپل پلار د لیدلو دپاره پټي ته لاړ چېرته چې لوګرو فصلونه رېبل. (۱۹) هغه خپل پلار ته شکایت وکړ: <زما سر خوږیږي، هغه ډېر خوږیږي!>

د هغه پلار خپل نوکر ته وویل: <هغه بېرته خپلې مور ته بوځه.> (۲۰) نوکر هغه هلک راپورته کړ او خپلې مور ته یې راوړ. هلک تر غرمې پورې د مور په زنګنونو باندې ناست ؤ او د غرمې په وخت کې مړ شو. (۲۱) هغې هلک د الیشع کوټې ته وخېژاوه او د هغه په کټ کې یې واچاوه. بیا هغې دروازه بنده کړه او لاړه.

(۲۲) هغې خپل مېړه راوغوښت او ورته ویې ویل: <یو نوکر د خره سره دلته راولېږه. زه غواړم چې د خدای نبي الیشع ژر ووینم او بېرته به راستنه شم.>

(۲۳) د هغې مېړه پوښتنه وکړه: <ولې غواړې چې نن هغه ته ورشې؟ نن خو نه د سبت ورځ ده او نه د نوې میاشتې اختر دی!>

هغې ځواب ورکړ: <خیر و خیریت دی.> (۲۴) هغې په خره باندې کته واچوله او خپل نوکر ته یې وویل: <خر ژر ژر بوځه، ترڅو چې ما درته ویلي نه وي مه درېږه.> (۲۵) بیا هغه روانه شوه او د کرمل غره ته لاړه چېرته چې الیشع موجود ؤ.

کله چې هغه یې ولیدله، خپل خدمتګار جیحزي ته یې وویل: <هغه شونیمي ښځه ده چې راروانه ده. (۲۶) منډه کړه، د هغې مخې ته ورشه او پوښتنه وکړه چې هغه او د هغې مېړه او زوی ښه دي او که نه.>

هغې جیحزي ته ځواب ورکړ: <هو، خیر و خیریت دی.> (۲۷) مګر څنګه چې هغه غره ته ورسېدله، الیشع ته ورغله او د هغه پښې یې ونیولې. جیحزي د هغې خواته ورروان شو چې هغه لیرې ټېل وهي، مګر الیشع وویل: <هغه پرېږده! آیا ته نه وینې چې هغه څومره خفه ده؟ مګر څښتن ماته په دې هکله څه نه دي ویلي.>

(۲۸) هغې ښځې وویل: <ښاغلیه، آیا ما ستاسو څخه د زوی غوښتنه کړې وه؟ آیا تاسو ته مې ویلي نه وو چې ما مه غولوئ؟>

(۲۹) الیشع وویل: <ای جیحزي، ځان تیار کړه، زما امسا درسره واخله او د هغې کور ته لاړ شه. په لاره کې به چاته سلام نه اچوې او نه به د چا سلام ځوابوې. کله چې هلته ورسېدلې، امسا د هلک په مخ باندې کېږده.>

(۳۰) مګر د هلک مور الیشع ته وویل: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې زه به بې له تا لاړه نه شم.> نو الیشع راپاڅېده او د هغې سره لاړ.

(۳۱) جیحزي د هغوی څخه مخکې لاړ او د هلک په مخ باندې یې امسا کېښوده، مګر هلک ونه خوځېده او هېڅ غږ یې ونه کړ. جیحزي بېرته الیشع ته ورغی او هغه ته یې وویل: <هلک راویښ نه شو.>

(۳۲) الیشع د هغې ښځې کور ته ورسېده، خپلې کوټې ته ورغی او ویې لیدل چې د هلک مړی د هغه په کټ کې پروت دی. (۳۳) هغه کوټې ته ورننوت، دروازه یې بنده کړه او څښتن ته یې دعا وکړه. (۳۴) بیا هغه کټ ته ورغی او په مړي باندې پربوت. خپله خوله یې د هلک په خوله کېښوده، سترګې یې د هلک په سترګو او خپل لاسونه یې د هغه په لاسونو باندې کېښودل. څنګه چې هغه په هلک باندې خپل ځان وغزاوه د هلک وجود تود شو. (۳۵) الیشع

راپاڅېده او په کوټه کې يوه خوا او بله خوا ګرځېده، بيا هغه بېرته لاړ او د هلک په مړي باندې يې خپل ځان وغزاوه. په دې وخت هلک اووه ځلې وپرنجېده
او خپلې سترګې يې وغړولې.

٣٦ اليشع جيحزي ته غږ وکړ او ورته وېې ويل: <د هلک مور ته ووايه چې دلته راشي.> جيحزي هماغسې وکړل او کله چې هغه راغله اليشع ورته وويل:
<خپل زوی دې واخله.> ٣٧ هغه اليشع ته ټيټه شوه او پښنو ته يې پرېوته، بيا يې خپل زوی واخيست او ووته.

د اليشع دوه نورې معجزې

٣٨ کوم وخت چې اليشع جلجال ته راستون شو، په هغه ځای کې قحطي وه.

کله چې د نبيانو يوه ډله د هغه په وړاندې ناسته وه، اليشع خپل خدمتګار ته وويل: <يو غټ لوښی په اور باندې کېږده او دغو نبيانو ته قورمه پخه کړه.>

٣٩ د هغو څخه يو تن ځنګل ته لاړ چې يو څه بوټي راټول کړي. هغه يو د کدو ځنګلي بوټی پيدا کړ او دومره کدوان يې ورڅخه راوشکول چې هغه وړلی
شول. مګر هغه نه پوهېده چې دا څه شی دی. کله چې هغه بېرته راستون شو، نو هغه کدوان يې ټوټې ټوټې کړل او په قورمه کې يې واچول. ٤٠ کله يې چې
قورمه نبيانو ته واچوله چې وېې خوري او هغوی په خوړلو پيل وکړ، ناڅاپه هغو چيغې کړې او وېې ويل: <ای د خدای نبي، په دې کې زهر دي!> نو هغوی
دا قورمه ونه شوه خوړلی.

٤١ اليشع وويل: <لږ اوړه راته راوړئ.> اليشع هغه اوړه په قورمه کې واچول او وېې ويل: <اوس يې هغوی ته ورکړه چې وېې خوري.> نو په خوړو کې
زهر نه وو.

٤٢ يو سړی د بعل شليشه څخه راغی او اليشع ته يې يو څه تازه غلې دانې او د اولنيو ربېل شويو اوربشو شل ډوډۍ راوړې. اليشع وويل: <دا خلکو ته
ورکړه چې وېې خوري.>

٤٣ د هغه خدمتګار وويل: <آيا دا د سلو سړيو دپاره بس دي؟>

اليشع ځواب ورکړ: <هغوی ته يې ورکړه چې وېې خوري. ځکه چې څښتن فرمايي: هغوی به ماړه شي او يو څه به ورڅخه پاتې هم شي.> ٤٤ نو
خدمتګار د هغوی په مخ کې ډوډۍ کېښوده او لکه څنګه چې څښتن فرمايلي وو هغوی ټول ماړه شول او يو څه ورڅخه پاتې هم شول.

د نعمان شفا

٥ ١ نعمان د سوريې د لښکرو قوماندان ؤ. څښتن د هغه او د هغه لښکرو سره مرسته وکړه چې خپلو دښمنانو ته ماتې ورکړي، نو د سوريې پاچا د نعمان
ډېر درناوی کاوه. نعمان ډېر زړور عسکر ؤ مګر د جذام په ناروغی باندې اخته ؤ.

٢ يوه ورځ چې کله د سوريې لښکرو په اسراييلو باندې يرغل وکړ، هغوی يوه وړه اسراييلی نجلی ونيوله او هغه د نعمان د ښځې وينځه شوه. ٣ يو څه
موده وروسته هغې نجلی خپلې باداري ته وويل: <کشکي ستا مېړه نعمان هغه نبي ته ورشي چې په سامره کې دی، نو هغه ته به د جذام څخه شفا ورکړي.>

٤ کله چې نعمان د هغې نجلی خبره پاچا ته وکړه، ٥ پاچا ځواب ورکړ: <د اسراييلو پاچا ته ورشه. زه به ورته يو ليک ولېږم.>

نعمان دېرش زره مثقاله سپين زر، شپږ زره مثقاله سره زر او لس جوړه کالي له ځانه سره واخيستل او روان شو. ٦ همدارنګه هغه د اسراييلو پاچا ته ليک
هم يووړ. په هغه کې داسې ويل شوي وو: <خپل خدمتګار نعمان تاته درلېږم چې هغه ته د جذام څخه شفا ورکړې.>

٧ کله چې د اسراييلو پاچا هغه ليک ولوست، هغه له وېرې خپل کالي وشلول او وېې ويل: <د سوريې پاچا دا يقين لري چې زه دې سړي ته د جذام څخه
شفا ورکولای شم! آيا هغه فکر کوي چې زه خدای يم چې د مرګ او ژوند اختيار لرم؟ هغه غواړي په دې بهانه زمونږ سره وجنګيږي.>

(۸) کله چې الیشع د خدای نبي له دې پېښې څخه خبر شو، هغه د اسراییلو پاچا ته دغه پیغام ولېږه: <ولې دومره وېرېږې؟ هغه سړی ماته راولېږه، ترڅو هغه پوه شي چې په اسراییلو کې نبي شته.>

(۹) بیا نعمان د خپلو آسونو او جنګي ګاډیو سره روان شو او د الیشع د کور په دروازه کې ودرېد. (۱۰) الیشع یو نفر بیرون ولېږه چې هغه ته داسې ووایي: <لاړ شه او د اردن په سیند کې اووه ځلې خپل ځان ومینځه. نو بیا به ستا د بدن پوستکی عادي حالت ته راشي او ښخي به روغ شې.>

(۱۱) مګر نعمان ډېر په قهر شو او لاړ، ویې ویل: <ما فکر کاوه چې هغه به بیرون راووزي، زما په مخ کې به ودرېږي او خپل څښتن خدای ته به دعا وکړي، بیا به خپل لاس زما د پوستکي دپاسه تېر کړي او ما به روغ کړي. (۱۲) آیا د دمشق سیندونه، ابانه او فرفر د اسراییلو د ټولو سیندونو څخه ښه نه دي؟ زه کولی شم چې په هغو کې خپل ځان ومینځم او روغ شم.>

(۱۳) د هغه خدمتګاران ورغلل او ورته ویې ویل: <ای زمونږ پلاره، که چېرې هغه نبي تاسو ته ویلي وای چې کوم سخت کار وکړئ تاسو به هغه کار کړی وای. نو څه چې هغه درته ویلي دي ولې هماغسې نه کوئ؟ لاړ شئ خپل ځان ومینځئ نو روغ به شئ.> (۱۴) نو نعمان د اردن سیند ته ورکوز شو او لکه څنګه چې د خدای نبي ورته ویلي وو خپل ځان یې اووه ځلې پکې ومینځه. هغه ښخي جوړ شو او د هغه پوستکی د ماشوم د پوستکي په شان نرم شو.

(۱۵) نعمان او د هغه ټول سړي بېرته الیشع ته ورغلل. نعمان د هغه په مخ کې ودرېد او ویې ویل: <اوس زه پوه شوم چې د اسراییلو خدای په ټوله نړۍ کې یوازېنی خدای دی. ښاغلیه، آیا زما له خوا به سوغات قبول کړئ؟>

(۱۶) الیشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن په نوم چې زه یې خدمتګار یم قسم خورم چې هېڅ شی به ستا څخه وانخلم.>

نعمان زاری کولې، مګر الیشع نه منل. (۱۷) په آخر کې نعمان وویل: <که چېرې دا سوغات قبول نه کړئ، نو اجازه راکړئ چې د دې ځای له خاورو څخه دوه قچرې بار کړم او د ځان سره یې یوسم. ځکه چې له همدا اوس نه به زه د اسراییلو له څښتن څخه پرته کوم بل خدای ته قرباني یا سوځېدونکې نذرانې وړاندې نه کړم. (۱۸) مګر کله چې د سوریې پاچا د رمون د عبادت ځای ته ننوځي چې هلته سجده وکړي او هغه زما په مړوند تکیه کوي او پخپله هم سجده کوم، نو څښتن ته زاری کوم چې ما وبخښي.>

(۱۹) الیشع په ځواب کې وویل: <خپل کور ته په خیر سره لاړ شه.> وروسته بیا نعمان لاړ.

د جیحزي حرص

نعمان لا دومره لیرې نه ؤ تللی، (۲۰) چې جیحزي د خپل ځان سره وویل: <الیشع دغه سوریایی ډېر په اسانۍ سره پرېښود. هغه باید د نعمان سوغات اخیستی وای. زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې زه به د هغه پسې وځغلم او یو څه به ورڅخه واخلم.> (۲۱) نو هغه په چټکۍ سره نعمان پسې ورغی.

کله چې نعمان ولیدل چې جیحزي د هغه پسې منډې وهي، هغه د خپلې ګاډۍ څخه راښکته شو چې د هغه سره ووینې. نعمان پوښتنه وکړه: <خیریت دی؟>

(۲۲) جیحزي ځواب ورکړ: <هو، خیریت دی، مګر بادار مې زه راولېږلم چې تاته ووایم همدا اوس د نبیانو د ډلې دوه غړي د افرایم د غرنۍ سیمې څخه رارسېدلي دي. هغه غواړې چې ته هغوی ته د سپینو زرو درې زره ټوټې او دوه جوړې ظریفې جامې ورکړې.> (۲۳) نعمان ځواب ورکړ: <بې شکه، د دې اندازې دوه چنده سپین زر ولې نه اخلې؟> هغه جیحزي په دې باندې راضي کړ چې هغه ټول واخلي، بیا یې هغه سپین زر په دوه کڅوړو کې وتړل. هغه دا کڅوړې او کالي خپلو دوو خدمتګارانو ته وسپارل او هغوی دا شیان د جیحزي څخه مخکې یوړل. (۲۴) کله چې هغوی هغې غونډۍ ته ورسېدل چې الیشع پکې اوسېده، جیحزي هغه کڅوړې د خدمتګارانو څخه واخیستلې او په کور کې یې کېښودلې. بیا هغه د نعمان خدمتګاران بېرته ولېږل. (۲۵) جیحزي بېرته کور ته ننوت او الیشع د هغه څخه پوښتنه وکړه: <چېرته وې؟>

هغه ځواب ورکړ: <ښاغلیه، هېڅ چېرې نه وم تللی.>

۲۶ مګر الیشع وویل: <آیا ته پوه نه شوې، کله چې نعمان د خپلې جنګي ګاډۍ څخه راکوز شو چې ستا سره وګوري زما روح هلته ؤ؟ آیا دا د دې وخت
دی چې ته پیسې او کالي، د زیتونو او انګورو باغونه، پسونه او پادې یا غلامان او وینځې واخلې؟ ۲۷ په دې سبب چې تا دا کار کړی دی، نو اوس به د
نعمان جذام په تا باندې راشي او ته او ستا اولاده به تل په دې ناروغی باندې اخته وې!>

ناڅاپه د جیحزي پوستکی د جذام له کبله د واورې په شان سپین شو او هغه لاړ.

د تبر د سر معجزه

۶ ۱ یوه ورځ د نبیانو ډلې الیشع ته وویل: <په کوم ځای کې چې مونږ ستاسو د مشرۍ لاندې اوسېږو، ډېر کوچنی ځای دی. ۲ مونږ ته اجازه راکړئ
چې د اردن سیند ته لاړ شو او مونږ هر یو، یوه یوه ونه ووهو ترڅو وکولای شو د اوسېدلو دپاره یو ځای جوړ کړو.>

الیشع ځواب ورکړ: <ځئ، لاړ شئ!>

۳ د نبیانو له ډلې څخه یو تن پوښتنه وکړه: <تاسو زمونږ سره نه ځئ؟>

الیشع ځواب ورکړ: <هو، درسره ځم> ۴ او هغه ورسره لاړ.

کله چې هغوی د اردن سیند ته ورسېدل نو د ونو په وهلو یې پیل وکړ. ۵ هغه وخت چې یو نبي کار کاوه، د هغه تبر د لاستي څخه ووت او په اوبو کې
ولوېد. هغه چیغې ووهلې: <آه ای زما باداره! دا تبر ما د چا څخه امانت اخیستی ؤ.>

۶ الیشع د خدای نبي پوښتنه وکړه: <هغه په کوم ځای کې ولوېد؟> سړي هغه ځای ته په ګوته اشاره وکړه او الیشع یو لرګی پرې کړ او په هماغه ځای کې
یې په اوبو کې واچاوه. د تبر سر د اوبو سطحې ته راپورته شو او د اوبو دپاسه ګرځېده. ۷ الیشع هغه ته وویل: <اوس یې راواخله.> سړي لاس وراوږد کړ
او هغه یې راونیوه.

د سوریې د لښکرو ماتې

۸ د سوریې پاچا د اسراییلو سره جنګ کاوه. هغه د خپلو عسکري منصبدارانو سره مشوره وکړه او د خېمو د ودرولو دپاره یې یو ځای غوره کړ.

۹ مګر الیشع د اسراییلو پاچا ته دا خبرداری ورولېږه: <هغه ځای ته نژدې ورنه شئ. ځکه چې د سوریې لښکرو په هغه ځای کې خېمې ودرولې دي.>
۱۰ نو پاچا هغو خلکو ته چې په هغه ځای کې اوسېدل خبرداری ورکړ چې د خپلو ځانونو ساتنه وکړي. دا کار څو ځلې وشو.

۱۱ کله چې د سوریې پاچا په دې پوه شو چې څه کېږي هغه ډېر په قهر شو. هغه خپل عسکري منصبدران راوغوښتل او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <ستاسو
څخه څوک د اسراییلو د پاچا پلوي کوي؟>

۱۲ د هغوی څخه یو تن ځواب ورکړ: <ای اعلیحضرته، هېڅوک نه، دا یو اسراییلی نبي دی چې الیشع نومېږي. هغه خپل پاچا ته خبر ورکوي، حتی هغه
خبرې چې تاسو یې د خپلې خوب په کوټه کې کوئ.>

۱۳ پاچا حکم وکړ: <هغه چې هر چېرې وي راپیدا یې کړئ! زه به عسکر ولېږم ترڅو هغه ونیسي.> هغوی خبر شول چې الیشع د دوتان په ښارګوټي کې
دی او پاچا ته یې خبر ورکړ. ۱۴ هغه یو لوی لښکر د آسونو او جنګي ګاډیو سره هلته ولېږه. هغوی د شپې له خوا روان شول او هغه ښارګوټی یې کلابند کړ.

۱۵ بله ورځ سهار وختي، کله چې د الیشع خدمتګار راپاڅېد او بیرون راووت، ویې لیدل چې د سوریې لښکرو د آسونو او جنګي ګاډیو سره ښارګوټی کلابند
کړی دی. هغه الیشع ته راستون شو او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <ای زما باداره، څه وکړو؟>

۱۶ الیشع ځواب ورکړ: <مه وېرېږه! زمونږ لښکرې د هغوی په پرتله زیاتې دي.> ۱۷ بیا هغه داسې دعا وکړه: <ای څښتنه، د هغه سترګې وغړوه چې

ويني.> او ښښتن د هغه خدمتګار ته توان ورکړ چې د اليشع شاوخوا غونډۍ ويني، چې د اور لرونکو آسونو او لمبه لرونکو ګاډيو څخه ډکې دي.

۱۸ څنګه چې د سوريې لښکرې ورنژدې شوې، اليشع دعا وکړه: <ای ښښتنه، دا عسکر ړانده کړه!> نو د اليشع د دعا په اساس ښښتن هغوی ړانده کړل.

۱۹ اليشع د دښمن لښکرو ته وويل: <تاسو په غلطه لاره او غلط ښارګوټي ته راغلي يئ. ما پسې راځئ. زه به تاسو هغه سړي ته ورسوم چې تاسو يې لټوئ.> اليشع هغوی د سامرې ښار ته بوتلل.

۲۰ کله چې ټول عسکر ښار ته ننوتل، اليشع دعا وکړه: <ای ښښتنه، اوس د دوی سترګې وغړوه چې ويني.> نو ښښتن د هغوی سترګې وغړولې او هغوی وليدل چې دننه په سامره کې دي.

۲۱ کله چې د اسراييلو پاچا هغوی وليدل، د اليشع څخه يې پوښتنه وکړه: <ای ښاغليه، آيا هغوی ووژنم؟ آيا هغوی ووژنم؟>

۲۲ اليشع ځواب ورکړ: <نه، حتی هغه لښکرې چې تا په جنګ کې هم نيولې وي، نو ته حق نه لرې چې هغوی ووژنې. د هغه په ځای هغوی ته د خوړلو او څښلو دپاره يو څه ورکړه او هغوی پرېږده چې بېرته خپل پاچا ته ورستانه شي.> ۲۳ د اسراييلو پاچا هغوی ته يوه لويه مېلمستيا تياره کړه. کله چې هغوی د خوړلو او څښلو څخه وزګار شول، نو هغوی يې بېرته د سوريې پاچا ته ورولېږل. له هغې وروسته د سوريې لښکرو تر ډېرې مودې پورې د اسراييلو په سيمه باندې بريد ونه کړ.

د سامرې کلابندي او قحطي

۲۴ يو څه موده وروسته، د سوريې پاچا بنهدد خپل ټول لښکر سره راغونډ کړ، بيا هغوی سامرې ته روان شول او هغه يې کلابنده کړه. ۲۵ هغوی خپلې کلابندۍ ته تر هغه وخته پورې دوام ورکړ ترڅو په ښار کې د خوراک دپاره هېڅ شی پاتې نه شو. په حقيقت کې، د خره يو سر په اتيا مثقاله سپينو زرو او د کوترې دوه سوه ګرامه فاضله مواد په پنځه مثقاله سپينو زرو باندې خرڅېدل.

۲۶ يوه ورځ د اسراييلو پاچا د ښار په دېوال باندې قدم واهه، يوې ښځې هغه ته نارې کړې: <ای اعليحضرته، زما سره مرسته وکړئ!>

۲۷ پاچا وويل: <ښښتن چې ستا سره مرسته نه کوي، نو زه يې څنګه وکړم؟ آيا ته فکر کوې چې زما سره غلې دانې يا د انګورو شراب شته چې تاته يې درکړم؟> ۲۸ وروسته هغه د ښځې څخه وپوښتل: <څه شکايت لرې؟>

هغې ځواب ورکړ: <دې ښځې وړانديز درلود او ماته يې وويل: نن ورځ ته خپل زوی دلته راوړه چې ويې خورو او زه به سبا ته خپل زوی راوړم چې دواړه يې وخورو. ۲۹ نو ما خپل زوی پوخ کړ او هغه مو وخوړ. بله ورځ مې هغې ښځې ته وويل چې خپل زوی راوړه چې ويې خورو، خو هغه يې پټ کړ.>

۳۰ کله چې پاچا دا کيسه واورېدله، هغه له غمه خپل کالي وشلول. څرنګه چې هغه د ښار په دېوال باندې ولاړ ؤ، نو خلکو وليدل چې هغه د خپلو کاليو لاندې د وير کالي اغوستي وو. ۳۱ هغه وويل: <خدای دې ما ووژني چې د ورځې د ختمېدو څخه مخکې د اليشع سر د تنې نه پرې نه کړی شي!> ۳۲ نو هغه د اليشع پسې يو استازی ولېږه چې هغه راولي.

په هغه وخت کې اليشع په خپل کور کې ؤ او د اسراييلو ډېرو مهمو سپين ږيرو د هغه سره غونډه درلوده. مخکې له دې چې د پاچا استازی ورورسيږي، اليشع هغو ته وويل: <آيا پوهېږئ چې هغه قاتل، يو نفر زما د سر د پرېکولو دپاره رالېږلی دی؟ هرکله چې هغه راشي، دروازه بنده کړئ او هغه دننه مه راپرېږدئ. زه يقين لرم چې د هغه بادار به په خپله هم د هغه پسې راشي.>

۳۳ د اليشع خبرې پای ته نه وې رسېدلې، چې پاچا راورسېد. هغه وويل: <دا ښښتن دی چې په مونږ باندې يې دا کړاو راوستی دی. نور ولې د هغه مرستې ته انتظار وباسم؟>

۷ ۱ اليشع ځواب ورکړ: <د ښښتن خبرو ته غوږ ونيسه، چې هغه فرمايلي دي: سبا به په همدې وخت په سامره کې يو من د غنمو اوړه يا دوه منه

اوربشې په يو مثقال سپينو زرو باندې خرڅې شي.>

٢ د پاچا هغه منصبدار چې شخصي خدمتګار يې ؤ اليشع د خدای نبي ته ووېل: <زه په دې باندې باور نه لرم! حتی که څښتن د اسمان څخه د غلو دانو باران هم ووروي، داسې به ونه شي.>

اليشع ځواب ورکړ: <ته به په خپلو سترګو هغه ووينې چې داسې به وشي، مګر ته به له هغو څخه هيڅ هم ونه خورې.>

د سوريې د لښکرو تېښته

٣ په همدې وخت کې څلور نفره چې په جذام باندې اخته وو د سامرې د دروازې څخه بيرون وو. هغوی يو او بل ته ووېل: <مونږ ولې دلته کښېنو او مرګ ته انتظار وباسو؟ ٤ ښار ته ننوتل ګټه نه لري، ځکه چې مونږ به هلته له لوږې څخه مړه شو، مګر که دلته پاتې شو، هم مړه کېږو. نو راځئ چې د سوريې کمپ ته ورشو، که هغوی زمونږ سره ډېر بد هم وکړي نو مونږ به ووژني، خو کېدای شي چې هغوی مونږ ژوندي پرېږدي.> ٥ نو څنګه چې تياره کېدله، هغوی د سوريې کمپ ته ورغلل، مګر کله چې هغوی هلته ورسېدل، هلته هېڅوک نه ؤ. ٦ څښتن په سوريايانو باندې داسې آواز واوروه لکه چې يو لوی لښکر د آسونو او جنګي ګاډيو سره راروان وي. سوريايانو داسې فکر کاوه چې د اسراييلو پاچا د حيتيانو او مصريانو پاچاهان اجيران نيولي دي او د هغوی لښکرې به ورباندې برېد وکړي. ٧ نو په هماغه ماښام سوريايان د خپل ژوند د ژغورلو په خاطر وتښتېدل. خپلې خېمې، آسونه او خره يې پرېښودل او کمپ يې لکه څنګه چې ؤ هماغسې پرېښود.

٨ کله چې هغه څلور جذاميان د کمپ يوې ګوښې ته ورسېدل، هغوی يوې خېمې ته ورننوتل. هغوی وخوړل او وڅښل او سپين زر، سره زر او کالي چې يې پيدا کړل هغه يې د ځان سره يوړل او پټ يې کړل. بيا د دويم ځل دپاره راغلل، بلې خېمې ته ورننوتل او هرڅه يې چې لاس ته راوړل هغه يې د ځان سره يوړل او هغه يې هم پټ کړل. ٩ بيا هغوی يو او بل ته ووېل: <مونږ بايد دا کار ونه کړو! مونږ ښه زېرې لرو او هغه بايد د خپلو ځانونو سره ونه ساتو. که چېرې مونږ غلي پاتې شو او تر سهاره پورې صبر وکړو، نو مونږ به د سزا وړ شو. راځئ چې همدا اوس لاړ شو او د پاچا درباريانو ته خبر ورکړو.> ١٠ نو هغوی بېرته سامرې ته لاړل، د ښار د دروازې ساتونکو ته يې غږ وکړ او هغوی ته يې ووېل: <مونږ همدا اوس د سوريايانو د لښکرو د کمپ څخه راغلو، ټول عسکر تللي وو! آسونه او خره تړلي پاتې شوي وو او خېمې هماغسې ولاړې وې. مونږ هېڅوک ونه ليده او نه مو د چا آواز واورېد.>

١١ ساتونکو د دې خبر اعلان وکړ او بيا وروسته د پاچا ماڼۍ ته دا خبر ورسېد. ١٢ لا شپه وه، چې پاچا له خپلې بسترې څخه راپاڅېد او خپلو درباريانو ته يې ووېل: <زه پوهېږم چې سوريايانو څه پلان جوړ کړی دی! هغوی خبر دي چې مونږ له لوږې څخه مړه کېږو، نو هغوی خپل کمپ پرېښی او تللي دي او په باندو کې پټ شوي دي. هغوی فکر کوي چې مونږ به د ډوډۍ پيدا کولو دپاره ښار پرېږدو. بيا به مونږ ژوندي ونيسي او ښار ته به راننوځي.>

١٣ د هغه د درباريانو څخه يو تن ووېل: <د دې ښار خلک هسې هم د هغو خلکو په شان چې پخوا مړه شوي دي، د مرګ په حال کې دي. پرېږدئ چې يو څو سړي د پاتې شويو آسونو څخه پنځه آسونه خوښ کړي، ترڅو هغوی ولېږو او دا څرګنده کړو چې څه پېښ شوي دي.> ١٤ هغوی يو څو نفره غوره کړل او پاچا هغوی په دوه جنګي ګاډيو کې ولېږل او امر يې ورته وکړ چې لاړ شي او دا خبره معلومه کړي چې د سوريې په لښکرو باندې څه شوي دي. ١٥ هغه نفر د اردن د سيند پورې لاړل او هغوی په ټوله لاره کې وليدل چې سوريايانو د تېښتې په وخت کې کالي او سامانونه غورځولي دي. بيا هغوی بېرته راستانه شول او پاچا ته يې راپور ورکړ. ١٦ د سامرې خلک بيرون ووتل او د سوريايانو کمپ يې لوټ کړ. لکه څنګه چې څښتن فرمايلي وو، يو من د غنمو اوړه يا دوه منه اوربشې په يو مثقال سپينو زرو باندې خرڅېدلې.

١٧ د اسراييلو پاچا هغه منصبدار چې ځانګړي خدمتګار يې ؤ، د ښار د دروازې د مسؤول په توګه وټاکه. لکه څنګه چې اليشع په هغه وخت کې چې پاچا د هغه د ليدلو دپاره ورغلی ؤ، وړاندوينه کړې وه، نوموړی منصبدار د خلکو تر پښو لاندې شو او مړ شو. ١٨ اليشع پاچا ته ويلي وو: <سبا په همدې وخت په سامره کې به يو من د غنمو اوړه او دوه منه اوربشې په يو مثقال سپينو زرو باندې خرڅېږي.> ١٩ هغه منصبدار په ځواب کې ويلي وو: <زه په دې باندې باور نه لرم! حتی که څښتن د اسمان څخه د غلو دانو باران هم ووروي، داسې به ونه شي.> او اليشع ځواب ورکړی ؤ: <ته به په خپلو سترګو هغه ووينې چې داسې به وشي، مګر ته به له هغو څخه هيڅ هم ونه خورې.> ٢٠ او د اليشع وړاندوينه ترسره شوه – هغه منصبدار د ښار په دروازه کې د خلکو د پښو لاندې مړ شو.

شونیمي ښځه او د هغې ځمکه

۸ (۱) الیشع هغې ښځې ته چې د هغې زوی یې بېرته راژوندی کړی ؤ وویل: <د خپلي کورنی سره کوم بل ځای ته لاړه شه او هلته د یو څه مودې دپاره واوسېږه، ځکه چې څښتن په دې هېواد باندې قحطي راولي او هغه به تر اوو کالو پورې دوام وکړي.> (۲) لکه څنګه چې د خدای نبي الیشع ویلي وو هغې ښځې کټ مټ هماغسې وکړل او هغه لاړه چې د فلسطینیانو په هېواد کې واوسیږي. هغه د خپلي کورنی سره اووه کاله په هغه ځای کې واوسېدله.

(۳) د اوو کالو په پای کې، هغه اسراییلو ته راستنه شوه، پاچا ته لاړه او ورته زاری یې وکړې چې کور او جایداد یې بېرته ورکړل شي. (۴) په دې وخت کې، پاچا د الیشع د خدمتګار جیحزي سره خبرې کولې. د هغه څخه یې وغوښتل چې د الیشع د ټولو حیرانوونکو کارونو په هکله معلومات ورکړي. (۵) په داسې حال کې چې جیحزي هغه ته د هغه مړ هلک په هکله چې الیشع بېرته راژوندی کړی ؤ خبرې کولې، هغه ښځه د خپل زوی سره راورسېدله چې پاچا ته عرض وکړي. جیحزي وویل: <ای اعلیحضرته! هغه ښځه دا ده او دا د هغه زوی دی چې الیشع راژوندی کړی دی.> (۶) پاچا هغې ښځې ته وویل چې خپله کیسه بیان کړي او هرڅه چې پېښ شوي وو هغې ورته بیان کړل. بیا پاچا د خپلو درباریانو څخه یو تن ته وویل: <ټول جایداد هغې ته بېرته ورکړه، برسېره پردې د ځمکې عایدات د هغې ورځې نه چې هغه له دې ځای نه تللې وه تر اوسه پورې هم ورکړه.>

د حزاییل له خوا د بنهدد وژنه

(۷) الیشع هغه وخت دمشق ته لاړ چې د سوریې پاچا بنهدد ناروغ ؤ. کله چې پاچا ته یې خبر ورکړ چې الیشع دلته راغلی دی، (۸) هغه حزاییل ته وویل: <د خدای د نبي الیشع دپاره د ځان سره یو سوغات واخله، لاړ شه، د هغه سره وګوره او ورته ووایه چې د څښتن څخه پوښتنه وکړي چې زه به روغ شم که نه.>

(۹) بیا حزاییل د څلوېښتو اوښانو سره چې د دمشق ډېر ښه تولیدات وربانديې بار وو روان شو او الیشع ته یې د سوغات په توګه یوړل. هغه نبي راپیدا کړ او ورته ویې ویل: <ستاسو خدمتګار بنهدد پاچا زه ستاسو حضور ته رالېږلی یم ترڅو په دې پوه شم چې هغه به روغ شي که نه.>

(۱۰) الیشع حزاییل ته وویل: <هغه ته ووایه چې ته به روغ شي، مګر څښتن ماته مخکې فرمایلي وو چې په حقیقت کې به بنهدد خامخا مړ شي.> (۱۱) الیشع حزاییل ته داسې په ځیر کتل تر هغې چې هغه وشرمېده، بیا الیشع وژړل.

(۱۲) حزاییل پوښتنه وکړه: <ای ښاغلیه، ولې ژاړئ؟>

الیشع ځواب ورکړ: <ځکه زه پوهېږم چې ته به د اسراییلو قوم ته ډېر زیان ورسوې. ته به د هغوی دېوال لرونکي ښارونه وسوځوې او د هغوی ځوانان به ووژنې. د هغوی اولادونه به ټوټې ټوټې کړې او د هغوی د امیدوارو ښځو ګېډې به هم څیرې کړې.>

(۱۳) حزاییل ځواب ورکړ: <زما په شان یو معمولي انسان دومره غټ کار څنګه کولی شي؟>

الیشع ورته وویل: <ای حزاییله، څښتن ماته ښودلې دي چې ته به د سوریې پاچا شې.>

(۱۴) حزاییل بېرته بنهدد ته ورغی. بنهدد ورڅخه پوښتنه وکړه: <الیشع څه وویل؟>

حزاییل ځواب ورکړ: <هغه وویل چې ته به هرومرو روغ شې.> (۱۵) مګر په راتلونکې ورځ، حزاییل یوه کمپله راواخیسته، په اوبو کې یې خیشته کړه او د پاچا په مخ باندې یې کېښوده تر هغې پورې چې د هغه ساه بنده شوه او هغه مړ شو. بیا حزاییل د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا یهورام

(دویم تواریخ ۲۱: ۱ – ۲۰)

(۱۶) په اسراییلو کې د اخاب د زوی یورام د پاچاهی په پنځم کال، د یهوشافاط زوی یهورام د یهودا پاچا شو. (۱۷) یهورام د دوه دېرشو کالو په عمر ؤ چې

پاچا شو او اته کاله يې په اورشليم کښې پاچاهي وکړه.

۱۸ يهورام لکه د اخاب د کورنى په شان د اسراييلو د پاچاهانو لاره غوره کړه. د اخاب لور د يهورام ښځه وه او هغه د څښتن په وړاندې ګناه وکړه، ۱۹
مګر څښتن نه غوښتل چې يهودا له منځه يوسي، ځکه چې هغه د خپل خدمتګار داود سره ژمنه کړې وه چې د هغه اولاده به تل په يهودا باندې پاچاهي کوي.

۲۰ د يهورام په پاچاهۍ کښې، د ادوم خلک ياغي شول او د ځان دپاره يې خپل پاچا وټاکه. ۲۱ نو يهورام د خپلو ټولو جنګي ګاډيو سره صعير ته روان شو،
چې هلته ادومي لښکر هغوى کلابند کړل. د شپې هغه او د هغه د جنګي ګاډيو قوماندانانو کلابندي ماته کړه او د يهورام عسکر خپلو کورونو ته وتښتېدل. ۲۲
يهودا هېڅکله ونه شو کولى چې په ادوم باندې خپله واکمني بېرته تر لاسه کړي. حتى د لبنه ښاريان هم په هغه وخت کښې ياغي شول.

۲۳ د يهورام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کښې ليکل شوي دي. ۲۴ يهورام مړ شو او د داود د
ښار په شاهي هديره کښې ښخ شو او د هغه زوى اخزيا د هغه په ځاى پاچا شو.

د يهودا پاچا اخزيا

(دويم تواريخ ۲۲: ۱ – ۶)

۲۵ په اسراييلو کښې د يورام د پاچاهۍ په دولسم کال، د يهورام زوى اخزيا د يهودا پاچا شو. ۲۶ اخزيا د دوه ويشت کالو په عمر ؤ چې پاچا شو او يو کال
يې په اورشليم کښې پاچاهي وکړه. د هغه مور عتليا وه چې د اسراييلو د پاچا عمري لمسى وه. ۲۷ څرنګه چې اخزيا د اخاب د کورنى سره د خپلۍ اړيکې
درلودلې، نو هغه هم د هغوى په شان د څښتن په وړاندې ګناه وکړه.

۲۸ اخزيا د اسراييلو د پاچا يورام سره لاړ چې د جلعاد په راموت کښې په حزاييل پاچا او د سوريې په لښکرو باندې بريد وکړي. په دې جګړه کښې سوريايانو
يورام ټپي کړ. ۲۹ نو هغه د يزرعيل ښار ته راستون شو چې ټپ يې روغ شي. اخزيا د هغه د ليدلو دپاره هلته ورغى.

ييهو او د تخت نيونه

۹ ۱ په دې دوران کښې اليشع د نبيانو د ډلې څخه يو نبي راوغوښت او ورته وېې ويل: <په جلعاد کښې د راموت ښار ته د تګ دپاره تيار شه. دا د زيتونو د
تېلو بوتل له ځانه سره واخله او هلته لاړ شه. ۲ کله چې هلته ورسېدلې، د يهوشافاط زوى او د نمشي لمسى ييهو راپيدا کړه. هغه يو داسې کوټې ته بوځه
چې د خپلو ملګرو څخه جلا وي، ۳ بيا د هغه په سر باندې د زيتونو تېل واچوه. هغه ته داسې ووايه: څښتن فرمايي چې ته مې د اسراييلو د پاچا په توګه
غوره کړى يې. کله چې دا کار سرته ورسيد، پرته له ځنډه دروازه خلاصه کړه او د هغه ځاى څخه وتښته!>

۴ بيا هغه نبي راموت ته لاړ. ۵ کله چې هغه هلته ورسېد، د لښکرو منصبدارانو غونډه درلوده. هغه وويل: <اى ښاغليه، زه ستا دپاره يو پيغام لرم.>

ييهو پوښتنه وکړه: <زمونږ څخه د کوم يو دپاره؟>

نبي ځواب ورکړ: <اى ښاغليه، ستاسو دپاره.> ۶ نو ييهو راپاڅېده او دننه لاړ. نبي د ييهو په سر باندې د زيتونو تېل واچول او هغه ته يې وويل: <د
اسراييلو څښتن خداى اعلانوي چې زه تا د خپل قوم اسراييلو د پاچا په توګه غوره کوم. ۷ څښتن زياتوي: زه غواړم چې ته د خپل بادار يعنې د اخاب
کورنى له منځه يوسې، نو ايزابل ته به د نبيانو او زما د نورو خدمتګارانو د وژلو په خاطر سزا ورکړل شي. ۸ د اخاب ټوله کورنى او اولاده به مړه شي، زه به
د هغه په کورنى کښې هر يو نارينه له منځه يوسم که هغه غلام وي او که آزاد. ۹ زه به د اخاب کورنى د اسراييلو د پاچاهانو د نباط زوى يروبعام او د اخيا
زوى بعشا د کورنى په برخليک اخته کړم. ۱۰ د ايزابل د جسد غوښې به د يزرعيل په سيمه کښې سپي وخوري او څوک به هغه ښخه نه کړي.> نبي دا وويل،
دروازه يې خلاصه کړه او وتښتېد.

۱۱ ييهو بېرته خپلو منصبدارانو ته ورغى او هغوى ورڅخه پوښتنه وکړه: <خيريت دى؟ هغه لېوني نبي ستا څخه څه غوښتل؟>

ييهو په ځواب کښې وويل: <تاسو داسې سړى پېژنئ او پوهېږئ چې هغه څرنګه خبرې کوي.>

١٢ هغوی پوښتنه وکړه: <نه، مونږ نه پوهېږو. هغه څه وويل؟>

ييهو ځواب ورکړ: <نبي وويل: د اسراييلو څښتن خدای اعلانوي چې زه تا د اسراييلو د پاچا په توګه غوره کوم.>

١٣ هغوی په چالاکۍ سره خپلې چپنې راواخيستلې او په هغو پوړو باندې يې وغوړولې چېرته چې ييهو ولاړ ؤ. يو نفر سرنی وواهه او هر يو دا چيغې وهلې: <ييهو پاچا دی!>

د يورام او اخزيا وژنه

١۴-١۵ نو ييهو د يورام پاچا په مقابل کې چې په يزرعيل کې ؤ يوه دسيسه جوړه کړه. يورام هلته د دې دپاره تللی و چې د هغو ټپونو څخه روغ شي چې په راموت کې د سوريې د پاچا حزاييل سره په جګړه کې ورته پيدا شوي وو. نو ييهو خپلو ملګرو منصبدارانو ته وويل: <که تاسو غواړئ چې زه پاچا شم نو هېڅوک مه پرېږدئ چې د دې ښار څخه ووزي. کېدای شي چې هغه يزرعيل ته لاړ شي او يورام خبر کړي.> ١۶ نو ييهو خپلې جنګي ګاډۍ کې سپور او يزرعيل ته روان شو. يورام لا روغ شوی نه ؤ او په همدې وخت کې د يهودا پاچا اخزيا د هغه د ليدلو دپاره راغلی ؤ.

١٧ کله چې د يزرعيل د ښارنې د برج پهره دار وليدل چې ييهو او د هغه نفر راروان دي، هغه پاچا ته غږ وکړ: <زه وينم چې يوه ډله خلک دې خواته راروان دي.>

يورام حکم وکړ: <يو سپور استازی ولېږه او دا څرګنده کړه چې هغوی د سولې د پاره راځي يا د جګړې د پاره.>

١٨ يو په آس باندې سپور استازی ورووت او ييهو ته يې وويل: <يورام پاچا غواړي په دې پوه شي چې آيا ته د سولې د پاره راځې؟>

ييهو ځواب ورکړ: <دا تا پورې اړه نه لري، زما پسې راځه!> په همدې وخت کې د ښارنې د برج ساتونکي وويل: <ای اعليحضرته، استازی ورورسېده، مګر بېرته راستون نه شو.>

١٩ نو يورام يو بل سپور استازی ولېږه، هغه ييهو ته ورغی او ويې ويل: <يورام پاچا غوښتل چې په دې پوه شي آيا ته د سولې دپاره راځې؟>

ييهو ځواب ورکړ: <دا تا پورې اړه نه لري، زما پسې راځه!>

٢٠ د ښارنې د برج ساتونکي وويل: <ای اعليحضرته، استازی هلته ورسېده، هغه هم بېرته راستون نه شو. دا سړی لکه د يو لېوني په شان ګاډی چلوي. هغه به خاماخا ييهو وي!>

٢١ يورام حکم وکړ: <زما ګاډی تياره کړئ> او ګاډی تياره شوه. بيا هغه او اخزيا په خپلو ګاډيو کې سپاره شول او د ييهو د ليدلو دپاره ورووتل. هغوی د نابوت يزرعيلي په ځمکه کې د هغه سره ليدنه وکړه. ٢٢ يورام پوښتنه وکړه: <ايا د سولې دپاره راځې؟>

ييهو ځواب ورکړ: <تر هغه وخته پورې چې ستا د مور بت پرستی او کوډګری دوام ولري زما او ستا په منځ کې سوله شوني نه ده.>

٢٣ يورام غږ وکړ: <ای اخزيا، دا خيانت دی!> د دې له ويلو سره يورام خپله ګاډی راوګرځوله او وتښتېد. ٢۴ ييهو په خپل ټول قوت سره لينده راکش کړه او يو غشی يې ګوزار کړ. غشی د يورام د اوږو په منځ کې ولګېده او بيا د هغه په زړه کې ورننوت. هغه په خپلې ګاډۍ کې راولوېد او مړ شو.

25 ييهو خپل مرستيال بيدکار ته وويل: <د هغه مړی واخله او په هغه ځمکه کې يې وغورځوه چې د نابوت پورې يې اړه درلودله. ياد لره چې کله ما او تا يوځای د يورام پاچا د پلار اخاب پسې ګاډی څغلوله، څښتن د اخاب په ضد داسې وويل: 26 ما د نابوت او د هغه د زامنو قتل پرون وليده. نو ځکه زه ژمنه کوم چې تاته به هم په همدې ځمکه کې سزا درکړم.> بيا ييهو خپل مرستيال ته امر وکړ: <د يورام مړی واخله او په هغه ځمکه کې يې وغورځوه چې په نابوت پورې يې اړه درلودله، چې د څښتن ژمنه پوره شي.>

۲۷ اخزيا پاچا دا پېښه وليدله او هغه يې وکړه چې د بيت هګان ښارګوټي ته وتښتي، مګر ييهو ورورسېد او امر يې وکړ: <هغه هم ووژنئ!> نو څه وخت چې اخزيا يبلعام ته نژدې د جور کلي ته چې په لوړه کې ؤ روان ؤ، د ييهو لښکرو هغه په غشي باندې وويشت. هغه تر مجدو پورې لاړ او هلته مړ شو. ۲۸ د اخزيا منصبدارانو د هغه مړی په جنګي ګاډي کې واچاوه، بېرته يې اورشليم ته يووړ او هغه يې د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ کړ.

۲۹ اخزيا د اخاب د زوی يورام د پاچاهۍ په يوولسم کال د يهودا پاچا شوی ؤ.

د ايزابل وژنه

۳۰ ييهو د يزرعيل خواته روان شو او کله چې ايزابل واورېدل چې ييهو راروان دی، رانجه يې په سترګو باندې ووهل او خپل ويښتان يې ږمنځ کړل. بيا په کړکۍ کې ودرېدله او بيرون يې کتل. ۳۱ څنګه چې ييهو د ښار د دروازې څخه تېر شو، هغې ورته نارې کړې: <ای زيمريه! ته قاتل يې! تا پاچا وواژه. ته دلته د سولې دپاره راغلې يې؟>

۳۲ هغه پورته کړکۍ ته وکتل او پوښتنه يې وکړه: <آيا دلته زما د پلويانو څخه څوک شته؟> د ماڼۍ دوه درې خصي شويو سړيو خپل سرونه له کړکۍ څخه راوويستل ۳۳ او ييهو هغوی ته وويل: <هغه د کړکۍ څخه لاندې راوغورځوئ!> درباريانو ايزابل لاندې راوغورځوله او د هغې وينه په دېوال او آسونو باندې وشيندل شوه. بيا آسونو د هغې مړی تر پښو لاندې کړ.

۳۴ ييهو دننه ماڼۍ ته ننوت چې يو څه وخوري او وڅښي. بيا هغه وويل: <که څه هم هغه يوه لعنتي ښځه وه، خو هغه د پاچا لور وه، نو هغه دې په ښې طريقې سره ښخه کړای شي.> ۳۵ مګر کله چې هغوی د هغې د مړي د ښخولو دپاره ووتل، هغوی يواځې د هغې کوپړۍ، لاسونه او پښې راپيدا کړې. ۳۶ کله چې هغوی ييهو ته خبر ورکړ هغه وويل: <دا هغه څه پېښ شوي دي چې څښتن د خپل خدمتګارد تشبي ايليا په وسيله ويلي وو: سپي به د ايزابل مړی په يزرعيل کې وخوري. ۳۷ د هغې مړی به لکه خوشايي داسې خورې ورې شي چې هېڅوک يې ونه شي پېژندلی.>

د اخاب د اولادې وژنه

۱۰ ۱ د اخاب اويا زامن په سامره کې اوسېدل. نو ييهو د هغه ښار مهمو مامورانو، مشرانو او د اخاب د زامنو ساتونکو ته ليک ورولېږه. په ليک کې هغه داسې ليکلي وو: ۲ <ستاسو ښار قوي دی او د جنګي ګاډيو، آسونو او وسلو سره ستاسو څخه دفاع کېږي. او زه پوهېږم چې د اخاب پاچا زامن ستاسو سره اوسيږي. نو څنګه چې تاسو دغه ليک ولوست، ۳ تاسو د اخاب د زامنو څخه چې تر ټولو ښه وي د پاچا په توګه وټاکئ او بيا د هغه د دفاع دپاره وجنګېږئ.>

۴ هغوی دا ليک ولوست او ډېر ووېرېدل. هغوی يو او بل ته وويل: <نه يورام پاچا او نه اخزيا پاچا د هغه په مقابل کې مقاومت کړی دی، نو مونږ به يې څنګه وکړو؟> ۵ د ماڼۍ آمر، د ښار ښاروال، نورو مشرانو او د اخاب د زامنو ساتونکو دغه ځواب ييهو ته ورولېږه: <ای اعليحضرته! مونږ ستاسو خدمتګاران يو او څه چې مونږ ته وايئ مونږ به هماغسې کوو. مګر دا زمونږ کار نه دی چې څوک د پاچا په توګه وټاکو. هرڅه چې ستاسو په نظر کې ښه ښکاري هماغسې وکړئ.>

۶ بيا ييهو يو بل ليک واستاوه چې په هغه کې ويل شوي وو: <که تاسو زما پلوي او اطاعت کوئ، نو هغه ثابت کړئ. د اخاب د زامنو سرونه ماته راوړئ! او سبا په همدې وخت بايد دلته په يزرعيل کې حاضر شئ.>

د اخاب پاچا زامن اويا تنه وو چې د ښار د ځينو مهمو خلکو سره اوسېدل او د هغوی ښوونه او روزنه يې کوله. ۷ کله چې د ييهو دويم ليک راورسېد، هغو مهمو خلکو د اخاب ټول زامن ووژل. بيا يې د هغو سرونه په ټوکريو کې کېښودل او هغه يې ييهو ته چې په يزرعيل کې ؤ ولېږل.

۸ کله چې يو استازي ييهو ته خبر ورکړ چې د اخاب د زامنو سرونه يې راوړي دي، هغه وويل: <دا سرونه د ښار په دروازه کې دوه ځايه ډېرۍ کړئ او تر سهاره پورې يې هلته پرېږدئ.>

۹ په سهار کې، يیهو بیرون ووت. هغه د ټولو خلکو په مخ کې ودرېد او ویې ویل: <ای خلکو، تاسو هېڅ جرم نه دی کړی. ما د خپل بادار یورام په ضد
دسیسه جوړه کړه او هغه مې وواژه. مګر دا ټول نفر چا ووژل؟ ۱۰ تاسو باید پوه شئ هرڅه چې څښتن د اخاب د اولادې په اړه ویلي وو، هغه سرته
رسیږي. څښتن هغه کار وکړ چې وعده يې د خپل نبي ایلیا په وسیله کړې وه.> ۱۱ بیا يیهو د اخاب نور خپلوان چې په یزرعیل کې اوسېدل، د هغه لوړ رتبه
درباریان، د هغه کاهنان او د هغه ډېر نژدې دوستان ووژل. په یزرعیل کې د اخاب د کورنۍ څخه هېڅوک ژوندی پاتې نه شو.

۱۲ يیهو سامرې ته روان شو او په لاره کې په هغه ځای کې چې شپانه به پکې راټولېدل ۱۳ د یهودا د پاچا اخزیا د خپلوانو سره مخامخ شو. هغه پوښتنه وکړه:
<تاسو څوک يئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د اخزیا خپلوان یو. مونږ د شازادګانو او د ملکه ایزابل د کورنۍ د لیدلو دپاره روان یو.>

۱۴ يیهو خپلو سرېو ته وویل: <هغوی ژوندي ونیسئ!> نو هغوی يې ونیول او د شپنو د راغونډېدلو ځای ته نژدې د کندې غاړې ته يې بوتلل او هغه ټول
دوه څلوېښت نفره يې ووژل.

۱۵ څنګه چې يیهو روان شو، د رکاب زوی یهوناداب يې ولید چې د ده د لیدلو دپاره راروان ؤ. يیهو هغه ته ښه راغلاست ووایه، بیا يې زیاته کړه: <ای
یهونادابه، زه ستا پلوي کوم. آیا ته هم زما پلوي کوې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه يې کوم.>

يیهو ځواب ورکړ: <نو خپل لاس دې ماته راکړه> او يیهو ورسره مرسته وکړه او په ګاډي کې يې سپور کړ. ۱۶ او يیهو وویل: <زما سره راشه او وګوره چې
زه څښتن ته څومره وفادار یم.>

هغوی دواړه د يیهو په ګاډي کې سپاره شول. ۱۷ لکه څنګه چې څښتن د ایلیا سره وعده کړې وه، کله چې هغوی سامرې ته ورسېدل، يیهو د اخاب ټول
خپلوان ووژل، حتی یو يې هم ژوندی پرېنښود.

د بعل د بت پرستانو وژنه

۱۸ يیهو د سامرې ټول خلک سره راغونډ کړل او ورته ویې ویل: <اخاب پاچا د بعل لږ خدمت کاوه، خو زه به د هغه زیات خدمت وکړم. ۱۹ زه غواړم
چې هغه ته یوه لویه قرباني وړاندې کړم. نو د هغه ټول نبیان، کاهنان او عبادت کوونکي دلته راغونډ کړئ. هرڅوک چې رانغی هغه به ووژل شي.> مګر دا یو
چل ؤ، يیهو په رښتیا سره دا پلان درلود چې د بعل عبادت کوونکي ووژني. ۲۰ هغه وویل: <د بعل دپاره د عبادت ورځ اعلان کړئ!> وروسته له دې چې
هغه ورځ اعلان شوه، ۲۱ يیهو د اسراییلو ټول هېواد ته دا خبر ولېږه. د بعل ټول عبادت کوونکي راغلل، یو هم پاتې نه شو او د عبادت ځای له یو سر څخه
تر بل سره پورې ډک شو. ۲۲ يیهو د سپېڅلو چپنو مسؤول ته امر وکړ: <چپنې راوړه او هغه عبادت کوونکو ته ورکړه.>

۲۳ وروسته يیهو او یهوناداب د عبادت ځای ته ننوتل او يیهو خلکو ته وویل: <شا او خواته وګورئ او متوجې اوسئ چې دلته باید یواځې د بعل عبادت
کوونکي وي. هغه چاته چې د څښتن عبادت کوي د ننوتلو اجازه مه ورکوئ.> ۲۴ بیا هغوی بعل ته د قرباني په وړاندې کولو باندې پیل وکړ.

له مخکې څخه يیهو اتیا سرې له دې خبرداري سره بیرون ودرول: <دا ټول عبادت کوونکي ووژنئ! که چېرته ستاسو څخه چا حتی یو نفر هم پرېښود چې
وتښتي نو هغه به د هغه په ځای وژل کیږي!>

۲۵ څنګه چې يیهو د قرباني وړاندې کول پای ته ورسول، هغه ساتونکو او منصبدارانو ته وویل: <رانوځئ او هغوی ووژنئ! یو هم مه پرېږدئ چې
وتښتي.> هغوی د خپلو تورو سره ورننوتل، ټول يې ووژل او د هغوی مړي يې بیرون وغورځول. بیا هغوی د عبادت د ځای دننني کوټې ته ننوتل، ۲۶ د
بعل بت يې وویست او هغه يې وسوځاوه. ۲۷ بیا يې هغه ټوټې ټوټې کړ او هغوی د بعل د عبادت ځای ببخي له منځه یووړ. د عبادت ځای يې په تشناب
باندې بدل کړ، چې تر نن ورځې پورې پاتې دی.

(۲۸) په دې ډول ییهو په اسراییلو کې د بعل عبادت له منځه یووړ. (۲۹) خو هغه ګناه یې بنده نه کړه چې یروبعام پاچا کړې وه، ځوک چې د اسراییلیانو د ګناه
سبب ګرځېدلی ؤ. هغوی د سرو زرو سخوندرانو د مجسمو عبادت کاوه، هغه چې یروبعام په بیت ییل او دان کې ایښې وې.

(۳۰) وروسته څښتن وویل: <ای ییهو، تا زما پلان چې د اخاب د کورنۍ په هکله مې درلود عملي کړ او دا ښه کار دې سرته ورساوه. نو زه ستا سره وعده
کوم چې د اسراییلو راتلونکي څلور پاچاهان به ستا د خپلې کورنۍ څخه وي.>

(۳۱) مګر ییهو د اسراییلو د څښتن خدای د حکمونو څخه د زړه له کومې اطاعت ونه کړ. د هغه په ځای هغه داسې د ګناه څخه ډک کارونه وکړل چې یروبعام
کړي وو او د اسراییلیانو د ګناه سبب ګرځېدلی ؤ.

د ییهو مړینه

(۳۲) په هغو ورځو کې څښتن د اسراییلو د هېواد په کوچنې کولو پیل وکړ. حزاییل د سوریې پاچا اسراییلو ته ماتې ورکړه. (۳۳) حزاییل د اردن د سیند
ختیځې سیمې یعنې د جلعاد او باشان سیمې او د ارنون سیند ته نږدې د عروعیر د ښارګوټي په شمال کې سیمه تر واک لاندې راوستلې. دا هغه سیمې وې چې
د جاد، روبین او منسي قبیلې پکې اوسېدلې.

(۳۴) نور هغه ټول کارونه چې ییهو کړي دي چې په هغو کې د هغه د زړورتوب کارونه هم شامل دي، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي
دي. (۳۵) ییهو مړ او په سامره کې ښخ شو او د هغه زوی یهواخاز د هغه په ځای پاچا شو. (۳۶) ییهو په سامره کې په اسراییلو باندې اته ویشت کاله پاچاهي
کړې وه.

د یهودا ملکه عتلیا

(دویم تواریخ ۲۲: ۱۰ – ۱۲)

۱۱ (۱) ځنګه چې عتلیا واورېدل چې د هغې زوی اخزیا پاچا وژل شوی دی، هغې پرېکړه وکړه چې د شاهي کورنۍ ټول غړي دې ووژل شي. (۲)
یواځې د اخزیا زوی یوآش ژوندی پاتې شو. نږدې ؤ چې هغه هم د نورو سره ووژل شي، مګر د یهورام پاچا د لور یهوشبع له خوا چې د اخزیا خور وه هغه
وژغورل شو. هغې یوآش او د هغه دایې د عتلیا څخه د خدای د کور د خوب په کوټه کې پټ کړل، ځکه هغه ونه وژل شو. (۳) یوآش د یهوشبع سره د
څښتن په کور کې د شپږو کالو دپاره چې ملکې عتلیا په یهودا کې پاچاهي کوله، پټ پاتې شو.

د پاچا په توګه د یوآش ټاکنه

(دویم تواریخ ۲۳: ۱ – ۱۵)

(۴) د ملکې عتلیا د حکومت په اووم کال، یهویاداع کاهن د پاچا او د ماڼۍ د ساتونکو قوماندانان راوغوښتل. د هغوی سره یې د خدای په کور کې لیدنه کتنه
وکړه او هغوی یې د قسم له ورکولو سره د خپل پلان دپاره رضا کړل. بیا یې یوآش د اخزیا زوی هغوی ته وروښود. (۵) هغوی ته یې امر وکړ: <ستاسو د
ساتونکو درې ټولې به د سبت په ورځ په خپله دنده کې وي. زه غواړم چې یو ټولی د ماڼۍ ساتنه وکړي. (۶) بل ټولی به د سور دروازه ساتي او دریم ټولی
به د ماڼۍ دروازه ساتي او د ماڼۍ د ساتونکو پهره به بدلوي.

(۷) د ساتونکو دوه نور ټولې به د سبت په ورځ رخصت وي. مګر زه غواړم چې دغه دوه ټولې دې دلته د خدای په کور کې د یوآش پاچا ساتنه وکړي. (۸)
خپلې تورې تیارې کړئ او هرچا چې هڅه کوله پاچا ته ورنږدې شي هغه ووژنئ. هر وخت او هر چېرې د پاچا سره واوسئ.>

(۹) قوماندانانو د یهویاداع د حکمونو څخه پیروي وکړه. هر یو خپل ساتونکي چې د سبت په ورځ دندې ته راتلل او یا د دندې څخه رخصتېدل یهویاداع ته
یې راغونډ کړل. (۱۰) یهویاداع هغه نېزې او سپرونه قوماندانانو ته ورکړل چې د داود پاچا وو او د څښتن په کور کې ساتل شوي وو. (۱۱) بیا د خدای د کور
د جنوبي خوا څخه نیولې تر شمالي خوا پورې د پاچا د ساتلو دپاره په وسلو سمبال ساتونکو موضع ونیوله.

(١٢) یهویاداع یوآش بیرون راوویست، د هغه په سر یې تاج کېښود او د پاچاهی کولو د قانون یوه کاپي یې ورته ورکړه. د هغه په سر باندې یې د زیتونو تېل
واچول چې دا ونبایي هغه اوس پاچا شو، په هغه وخت کې خلکو چکچکې وکړې او چیغې یې ووهلې: <ژوندی دې وي پاچا!>

(١٣) ملکې عتلیا چې د ساتونکو او خلکو شور واورېد، نو هغه د څښتن کور ته چې خلک پکې راغونډ شوي وو، ورغله. (١۴) هغې ولیدل چې یوآش د هغې
ستنې په څنګ کې ولاړ ؤ چې معمولاً هغه ځای به د پاچا دپاره ؤ. قوماندانان او سرني غږوونکي د هغه په خوا کې ولاړ وو او خلکو خوشحالي کوله او سرني
یې غږول. عتلیا له ډېره قهره خپل کالي وشلول او چیغې یې ووهلې: <خیانت! خیانت!>

(١۵) یهویاداع سمدستي د لښکرو قوماندانانو ته امر وکړ: <هغه ووژنئ! هغه د لښکرو د دوو صفو څخه بیرون وباسئ او هرڅوک چې د هغې سره دي هغه هم
ووژنئ! مګر دا کار هېڅکله د خدای په کور کې ونه کړئ.> (١۶) نو قوماندانانو عتلیا هغې دروازې ته راوویستله چې آسونه به پکې ماڼۍ ته ورننوتل او هلته
یې ووژله.

د یهویاداع اصلاحات

(دویم تواریخ ٢٣: ١۶ – ٢١)

(١٧) بیا یهویاداع د څښتن او د یوآش پاچا او خلکو په منځ کې لوظ ترسره کړ چې دوی به د څښتن بنده‌ګان وي. هغه همدارنګه د پاچا او د خلکو ترمنځ یو
تړون وکړ. (١٨) بیا ټول خلک د بعل بتخانې ته ورغلل او هغه یې راوغورځوله. هغوی د قربانۍ ځایونه او بتان ټوټې ټوټې کړل او متان چې د بعل کاهن ؤ هغه
یې د قربانۍ ځای مخې ته وواژه.

وروسته بیا یهویاداع د څښتن د کور دپاره ساتونکي ودرول. (١٩) بیا یهویاداع ټول قوماندانان، د پاچا او ماڼۍ ساتونکي او خلک یو ځای سره راوغوښتل.
هغوی یوآش د څښتن د کور څخه د ساتونکو د دروازې په لار باندې ماڼۍ ته یوړ. هغه په تخت باندې کېناست او د یهودا پاچا شو. (٢٠) نو ټولو خلکو
خوشحالي کوله او په ښار کې کراره کراري وه، ځکه چې عتلیا په ماڼۍ کې وژله شوې وه. (٢١) یوآش اووه کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو.

د یهودا پاچا یوآش

(دویم تواریخ ٢۴: ١ – ١۶)

١٢ (١) په اسراییلو کې د ییهو د پاچاهی په اووم کال، یوآش د یهودا پاچا شو او په اورشلیم کې یې څلوېښت کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور زیبه د بئرشبع
د ښار څخه وه. (٢) په خپل ټول عمر کې یې هغه څه وکړل چې څښتن پرې خوشحالېده، ځکه چې یهویاداع کاهن ورته لارښوونه کوله. (٣) که څه هم
سیمه یز د عبادت ځایونه ړنګ نه شول او خلکو هلته د قربانۍ کولو او د خوشبویۍ سوځولو ته ادامه ورکړه.

(۴) یوآش کاهنانو ته وویل: <ټولې هغه پیسې راغونډې کړئ چې د سپېڅلو نذرانو په ډول د څښتن کور ته راوړل کیږي، یعنې هغه پیسې چې په سر شمېرنه
کې راټولیږي، هغه چې د شخصي نذرونو څخه تر لاسه کیږي او هغه پیسې چې په داوطلبانه توګه راوړل کیږي. (۵) هر یو کاهن به پیسې اخلي او د اړتیا له
مخې به یې د څښتن د کور په بیاجوړونې کې کاروي.>

(۶) د یوآش د پاچاهی درویشتم کال ورسېد خو کاهنانو لا هم د څښتن د کور ترمیم نه ؤ ترسره کړی. (٧) نو یوآش، یهویاداع او نور کاهنان راوغوښتل او
ورته یې ویل: <تاسو ولې په دې پیسو باندې د څښتن د کور د بیاجوړونې کار نه کوئ؟ نورې پیسې مه اخلئ. له هغو څخه باید یوازې په بیاجوړونې کې کار
واخیستل شي.> (٨) کاهنانو دا خبره ومنله چې نه به نور د خلکو څخه پیسې راټولوي او نه به هم د څښتن د کور د بیاجوړونې مسؤولیت په غاړه اخلي.

(٩) یهویاداع د لرګي یو صندوق راپیدا کړ، د هغه سر یې سوری کړ او د قربانۍ د ځای ښي خواته یې کېښود چېرته چې خلک د څښتن کور ته ننوتل. کله
چې چا به د څښتن د کور دپاره پیسې ورکولې، هغو کاهنانو چې د دروازې ساتنه کوله پیسې به یې په دې صندوق کې اچولې. (١٠) چې کله به صندوق د
پیسو څخه ډک شو، د پاچا منشي او مشر کاهن به دا پیسې شمېرلې او په کڅوړو کې به یې ترلې. (١١) بیا به یې هغو خلکو ته ورکولې، چې د څښتن د کور د
بیاجوړونې د کار څارنه یې کوله. ځینې پیسې به معمارانو ته ورکول کېدې، ځینې به ترکاڼانو ته ورکول کېدې، (١٢) ځینې به د تیږو پرېکوونکو ته ورکول
کېدې او ځینې پیسې به خټګرانو ته ورکول کېدې. په ځینو پیسو باندې به لرګي او تیږې اخیستل کېدل او ځینې به د څښتن د کور د بیاجوړونې په نورو

لګښتونو باندې لګېدلې.

⑬ هغه پیسې چې د څښتن د کور دپاره ورکړل شوې وې هغه د سپینو زرو د کاسو په جوړولو، د پلتو په پاکوونکو، د شیندلو په کاسو، په سرنیو یا د سرو یا د سپینو زرو په شیانو باندې نه مصرفېدلې. ⑭ هغه یواځې د بیاجوړونې په کار باندې مصرفېدې. ⑮ د کارونو مسؤولان صادق سړي وو، نو دې ته اړتیا نه وه چې د هغوی څخه د پیسو حساب وغوښتل شي.

⑯ کومې پیسې چې د تاوان او ګناه د نذرانو په نامه ورکول کېدې د څښتن د کور دپاره نه، بلکې دا پیسې یواځې د کاهنانو دپاره وې.

⑰ په هماغه وخت کې د سوریې پاچا حزاییل د جت په ښار باندې برید وکړ او هغه یې ونیو. بیا هغه پرېکړه وکړه چې په اورشلیم باندې برید وکړي. ⑱ نو یوآش، د خپلو ځانګړو سوغاتونو په شمول، هغه ټول شیان راټول کړل چې د هغه پلار او نیکونو، یعنې اخزیا، یهوشافاط او یهورام څښتن ته وقف کړي وو او پرته له دې هغه سپین او سره زر چې د څښتن د کور او د ماڼۍ په خزانو کې وو. هغه دا ټول حزاییل ته د سوغات په توګه ورولېږل او کله چې حزاییل دا تر لاسه کړل، خپل لښکرو ته یې حکم ورکړ چې اورشلیم پرېږدي.

⑲ د یوآش د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ⑳ د هغه د پاچاهۍ په پای کې د هغه ځینې درباریان د ده په مقابل کې یاغي شول. یوآش یې د اورشلیم په ختیځ کې هغې لارې ته نژدې چې سلې ته تللې وه د ملو په کور کې په قتل ورساوه. ㉑ د هغو قاتلانو نومونه دا دي: د شمعت زوی یوزاکار او د شومیر زوی یهوزاباد.

یوآش د داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ شو او د هغه زوی امصیا د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا یهواخاز

۱۳ ① په یهودا کې د یوآش د پاچاهۍ په درویشتم کال د ییهو زوی یهواخاز د اسراییلو پاچا شو. یهواخاز په سامره کې اوولس کاله پاچاهي وکړه ② او د څښتن په مقابل کې یې ګناه وکړه. هغه هڅکله د یروبعام هغه لاره پرېنښوده چې د اسراییلو د ګناه سبب ګرځېدلې وه.

③ څښتن په اسراییلو باندې په قهر شو، نو هغه د سوریې پاچا حزاییل او د هغه زوی بنهدد پرېښودل چې هغوی ته بیا بیا ماتې ورکړي. ④ یهواخاز څښتن ته د مرستې دپاره دعا وکړه او څښتن ولیدل چې حزاییل د اسراییلو سره څومره بده رویه کوي. څښتن د هغه دعا قبوله کړه ⑤ او د اسراییلو د قوم دپاره یې یو داسې مشر ورولېږه چې اسراییل یې د سوریایانو څخه خلاص کړل. نو اسراییلو د مخکې په شان په خپلو کورونو کې په سولې کې ژوند کاوه. ⑥ مګر اسراییلو ګناه کوله او د یروبعام د کورنۍ لاره یې غوره کړه. هغوی د اشیره بت چې په سامره کې ودرول شوی ؤ راونه غورځاوه.

⑦ د یهواخاز کوم ځواکونه پاتې نه وو، بې له پنځوس سپرو عسکرو، لس جنګي ګاډیو او لس زره پیاده عسکرو. علت یې دا ؤ چې د سوریې پاچا هغوی داسې تباه کړي وو لکه دوړه چې د غوبل نه وروسته پاتې کیږي.

⑧ د یهواخاز د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه د زورورتوب کارونه د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ⑨ یهواخاز مړ شو او په سامره کې ښخ شو او د هغه زوی یهوآش د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا یهوآش

⑩ په یهودا کې د یوآش د پاچاهۍ په اووه دېرشم کال یهوآش د اسراییلو پاچا شو او په سامره کې یې شپاړس کاله پاچاهي وکړه. ⑪ هغه هم د څښتن په مقابل کې ګناه وکړه او د یروبعام په شان یې کارونه وکړل څوک چې د اسراییلو د ګناه سبب ګرځېدلی ؤ.

⑫ یهوآش چې د خپلې پاچاهۍ په وخت کې نور هرڅه کړي وو، د هغه قوت او زړورتیا چې د امصیا په ضد په جګړه کې یې ښودلی ؤ، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ⑬ یهوآش مړ شو او په سامره کې په شاهي هدیره کې ښخ شو. بیا د هغه زوی دویم یروبعام د هغه په ځای پاچا شو.

د الیشع مړینه

(۱۴) د یهوآش پاچا د مړیني څخه لږه موده مخکې الیشع نبي سخت ناروغ او مرګ ته نژدې شو. یهوآش ورغی، د هغه په څنګ کې ودرېد، ژړل يې او ويې
ویل: <پلاره! د اسراییلو جنګي ګاډۍ او سپاره عسکر به ستا څخه پرته څه وکړي؟>

(۱۵) الیشع ورته وویل: <یوه لینده او یو څو غشي راواخله> او یهوآش همداسې وکړل. (۱۶) بیا الیشع ورته وویل: <د غشي د ویشتلو دپاره تیار شه!>
پاچا همداسې وکړل. الیشع د پاچا په لاسونو باندې خپل لاسونه کېښودل (۱۷) او ورته ويې ویل: <هغه کړکۍ پرانیزه چې مخه يې ختیځ خواته ده.> کله چې
هغه پرانیستل شوه، الیشع وویل: <اوس ووله!> یهوآش یو غشی ګزار کړ او الیشع وویل: <هغه غشی به د دې نښه وي چې څښتن به ستا سره مرسته وکړي
چې په افیق کې به د سوریې لښکرو ته پوره ماتې ورکړې.>

(۱۸) بیا الیشع زیاته کړه: <نور غشي راپورته کړه او ځمکه ورباندې ووهه.> یهوآش غشي راواخیستل او درې ځلې يې ځمکه ورباندې ووهله او بس. (۱۹)
الیشع د خدای نبي په پاچا باندې په قهر شو او ويې ویل: <که چېرې تا دا پنځه یا شپږ ځلې وهلي وای، نو سوریایان به دې ښځې له منځه وړي وای. اوس به
ته یواځې درې ځلې هغوی ته ماتې ورکړې.>

(۲۰) الیشع مړ او خاورو ته وسپارل شو.

هر کال به په پسرلي کې د موآبیانو ډلو د اسراییلو په خاوره باندې غلچکي بریدونه کول. (۲۱) یو ځل په داسې حال کې چې یو څو اسراییلیانو د یو سړي مړی
د مړو په ځانګړې سمڅې کې ایښوده، هغوی د موآبیانو یوه چریکي ډله ولیدله. اسراییلیانو په ګړندې توګه مړی په هغې سمڅې کې چې د الیشع مړی پکې
ایښودل شوی ؤ، وغورځاوه او وتښتېدل. څنګه چې د سړي مړی د الیشع په هډوکو باندې ولګېده، سړی بېرته راژوندی شو او ودرېد.

د سوریایانو ماتې

(۲۲) د یهواخاز د پاچاهۍ په ټول دوران کې د سوریې پاچا حزاییل اسراییلیان ځورول. (۲۳) مګر څښتن په اسراییلو باندې مهربانه ؤ او د هغه لوظ له کبله
کوم چې د هغوی د نیکونو یعنې ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره يې کړی ؤ، په هغوی باندې يې رحم کاوه. تر نن ورځې پورې څښتن ونه غوښتل چې هغوی
ښځې له منځه یوسي او یا يې د خپل حضور څخه وشړي.

(۲۴) حزاییل مړ شو او بیا د هغه زوی بنهدد د سوریې پاچا شو. (۲۵) د اسراییلو پاچا یهوآش د سوریې په لښکرو باندې درې ځلې برید وکړ او هغوی ته يې
ماتې ورکړه. هغه د بنهدد څخه هغه ټول ښارګوټي بېرته ونیول کوم چې حزاییل په جګړه کې د هغه د پلار یهواخاز څخه نیولي وو.

د یهودا پاچا امصیا

(دویم تواریخ ۲۵: ۱ – ۲۴)

۱۴ (۱) په اسراییلو کې د یهواخاز د زوی یهوآش د پاچاهۍ په دویم کال، د یوآش زوی امصیا د یهودا پاچا شو. (۲) امصیا د پنځه ویشت کلنۍ په عمر
پاچا شو او په اورشلیم کې يې نهه ویشت کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور یهوعدان نومېدله چې د اورشلیم څخه وه. (۳) امصیا د څښتن اطاعت او ښه کارونه
کول، مګر هغه د خپل نیکه داود په شان وفادار نه ؤ. د دې په ځای يې د خپل پلار یوآش لاره غوره کړه. (۴) امصیا سیمه یز د عبادت ځایونه ړنګ نه کړل
او خلکو لا هم هلته قرباني کولو ته او خوشبويي سوځولو ته دوام ورکړ.

(۵) څنګه چې امصیا د یهودا واک تر لاسه کړ، نو هغه درباریان چې پاچا یعنې د ده پلار يې په قتل رسولی ؤ، ويې وژل. (۶) مګر د هغو قاتلانو اولادونه
يې ونه وژل. دا ځکه چې هغه په دې ډول د موسیٰ د شریعت پیروي وکړه، لکه څنګه چې څښتن فرمایلي وو: <پلرونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل
کېږي چې د هغوی اولادونو کړي وي او اولادونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کېږي چې د هغوی پلرونو کړي وي. هرڅوک دې یواځې د هغو جرمونو
دپاره ووژل شي چې هغوی په خپله کړي وي.>

(٧) امصيا د خپلې پاچاهۍ په وخت کې لس زره ادومي عسکر د مالګې په دره کې ووژل. هغه په جګړه کې د سالع ښارګوټی ونيوه او د هغه ځای نوم يې په
يقتييل بدل کړ چې تر اوسه پورې په همدې نوم يادېږي.

(٨) يوه ورځ امصيا د اسراييلو پاچا د ييهو لمسي او د يهواخاز زوی يهوآش ته داسې پيغام ورولېږه: <راوځه او په جګړه کې زما سره مخامخ شه!>

(٩) مګر يهوآش بېرته دا ځواب ورولېږه: <يوځل په لبنان کې د اغزيو يو بوټي د سبر يوې ونې ته پيغام ورولېږه: ستا لور بايد زما د زوی سره واده وکړي.
مګر يو وحشي ځناور راغی او هغه بوټی يې تر پښو لاندې کړ. (١٠) امصيا! په دې خاطر چې ادوميانو ته دې ماتې ورکړې ده، ډېر مغرور يې. مګر دغه شهرت
دې بس دی، اوس په کور کې کښېنه. که کومه ستونځه دې رامنځته کړه، ته او ستا د يهودا پاچاهي به له منځه لاړه شي.>

(١١) مګر امصيا ورته غوږ ونه نيوه. نو يهوآش او د هغه لښکرو بيت شمس ته چې په يهودا کې ؤ، مارش وکړ. هلته هغه او امصيا يو د بل سره جګړه وکړه.
(١٢) د يهودا لښکرو ماتې وخوړله. د يهودا ټول عسکر بېرته خپلو کورونو ته وتښتېدل (١٣) او يهوآش، د يوآش زوی او د اخزيا لمسی امصيا، ونيوه. بيا
يهوآش اورشليم ته روان شو او د ښار دېوال يې د افرايم د دروازې څخه نيولې د کنج تر دروازې پورې وران کړ. دا د دېوال برخه نژدې ٢٠٠ متره اوږده وه.
(١٤) هغه ټول سره او سپين زر يوړل او د ښښتن په کور او د پاچا په خزانه کې چې هر قيمتي شی ؤ هغه يې هم له ځانه سره يوووړ. ځينې خلک يې يرغمل
ونيول او بيا سامرې ته راستون شو.

(١٥) د يهوآش د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې، د هغه د زورورتوب کارونه او دا چې څنګه يې د امصيا په ضد جګړه وکړه، د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په
کتاب کې ليکل شوي دي. (١٦) يهوآش مړ شو او د سامرې په شاهي هديره کې ښخ شو. بيا د هغه زوی يروبعام د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا د پاچا امصيا مړينه

(دويم تواريخ ٢٥: ٢٥ – ٢٨)

(١٧) د يهوآش د مړينې څخه وروسته امصيا پنځلس کاله ژوند وکړ. (١٨) د امصيا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د يهودا د پاچاهانو د
تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (١٩) په اورشليم کې د امصيا د وژلو دپاره دسيسه جوړه شوه، نو هغه د لاکيش ښار ته وتښتېده. مګر دښمنانو يې د امصيا
پسې نور خلک ورولېږل او هغه يې هلته وواژه. (٢٠) د هغه مړی په آس باندې بېرته اورشليم ته يوړل شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو. (٢١)
وروسته د يهودا خلکو شاهي تاج د هغه د شپاړس کلن زوی عزيا په سر کېښود. (٢٢) عزيا د خپل پلار تر مړينې وروسته د ايلت ښارګوټی د يهودا دپاره بېرته
ونيوه او بيا يې ودان کړ.

د اسراييلو پاچا دويم يروبعام

(٢٣) په يهودا کې د امصيا د پاچاهۍ په پنځلسم کال د يهوآش زوی دويم يروبعام د اسراييلو پاچا شو. هغه په سامره کې يوڅلوېښت کاله پاچاهي وکړه. (٢٤)
هغه د ښښتن په مقابل کې ګناه وکړه او د نباط د زوی يروبعام له ناوړو کارونو څخه يې پيروي وکړه کوم چې د اسراييلو د ګناه سبب ګرځېدلی ؤ. (٢٥) يروبعام
د اسراييلو سيمه د حمات څخه چې په شمال کې ؤ د مالګې تر بحيرې پورې چې په جنوب کې ؤ وغزوله، لکه څنګه چې ښښتن د خپل خدمتګار د امتای
زوی يونس سره وعده کړې وه. نوموړی نبي ؤ او د جت حافر څخه ؤ.

(٢٦) په دې کار کې ښښتن د يروبعام سره مرسته وکړه ځکه چې هغه ليدلي وو چې اسراييليان بې له دې چې هغوی آزاد وو يا غلامان، څومره په تکليف کې
وو او هېڅوک نه ؤ چې د هغوی سره مرسته وکړي. (٢٧) څنګه چې ښښتن وعده کړې وه چې په نژدې چې اسراييل ببخي له منځه لاړ شي، نو په دې خاطر
ښښتن د يروبعام په وسيله هغوی وژغورل.

(٢٨) د يروبعام د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه کارونه، قدرت، جګړې او دا چې څنګه هغه دمشق او حمات يې چې په يهودا پورې اړه درلوده بېرته
ونيول، دا ټول د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (٢٩) يروبعام مړ شو او په شاهي هديره کې ښخ شو. بيا د هغه زوی زکريا د هغه په
ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا عزیا

(دویم تواریخ ۲۶: ۱ – ۲۳)

۱۵ ١ په اسراییلو کې د یروبعام د پاچاهۍ په اووه ویشتم کال د امصیا زوی عزیا د یهودا پاچا شو. ٢ هغه د شپاړس کلنۍ په عمر پاچا شو او په
اورشلیم کې یې دوه پنځوس کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم یکلیا ؤ چې د اورشلیم څخه وه.

٣ عزیا د خپل پلار په شان د څښتن اطاعت کاوه او ښه کارونه یې کول. ٤ که څه هم سیمه یز د عبادت ځایونه ړنګ نه شول او خلکو لا هم هلته
قرباني کولې او خوشبویي یې سوځولې.

٥ څښتن عزیا د جذام په مرض اخته کړ او د عمر تر پایه پورې په هغه رنځ رنځور پاتې شو. هغه په خپل کور کې یواځې اوسېده. د هغه زوی یوتام د ماڼۍ
او هېواد واک درلود.

٦ د عزیا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ٧ عزیا مړ شو او د داود د ښار په
شاهي هدیره کې ښخ شو. بیا د هغه زوی یوتام د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا زکریا

٨ په یهودا کې د عزیا د پاچاهۍ په اته دېرشم کال د یروبعام زوی زکریا د اسراییلو پاچا شو. هغه په سامره کې شپږ میاشتې پاچاهي وکړه. ٩ زکریا د
خپلو نیکونو په شان د څښتن په مقابل کې ګناه وکړه. هغه د نباط د زوی د یروبعام بده لاره غوره کړه، څوک چې د اسراییلو د ګناه سبب ګرځېدلی ؤ. ١٠ د
یابیش زوی شلوم د زکریا په ضد دسیسه جوړه کړه او د خلکو په مخکې یې وواژه. بیا شلوم د هغه په ځای پاچا شو. ١١ د زکریا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا
چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ١٢ په دې توګه څښتن د ییهو سره خپله هغه وعده سرته ورسوله چې ویلي
یې وو: <د اسراییلو راتلونکي څلور پاچاهان به ستا د کورنۍ څخه وي.> او همداسې وشول.

د اسراییلو پاچا شلوم

١٣ په یهودا کې د عزیا د پاچاهۍ په نهه دېرشم کال شلوم د اسراییلو پاچا شو. هغه یوه میاشت په سامره کې پاچاهي وکړه. ١٤ وروسته د جادي زوی
مناحیم د ترزې څخه سامرې ته راغی، شلوم یې هلته وواژه او په خپله د هغه په ځای د اسراییلو پاچا شو.

١٥ شلوم چې د خپلې پاچاهۍ په وخت کې هرڅه کړي دي، د هغې دسیسې په شمول چې د زکریا په ضد یې کړې وه، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب
کې لیکل شوي دي. ١٦ مناحیم د ترزه څخه د تګ په حال کې، د تفسح ښار، د هغه اوسېدونکي او ګردچاپېره سیمې په بشپړه توګه له منځه یوړې، ځکه چې دا
ښار ده ته نه ؤ تسلیم شوی. هغه حتی د ټولو امیدوارو ښځو ګېډې هم څیرې کړې.

د اسراییلو پاچا مناحیم

١٧ په یهودا کې د عزیا د پاچاهۍ په نهه دېرشم کال مناحیم د جادي زوی د اسراییلو پاچا شو او په سامره کې یې لس کاله پاچاهي وکړه. ١٨ هغه د خپل
ژوند تر پایه پورې د څښتن په مقابل کې ګناه وکړه او د نباط د زوی یروبعام بده لاره یې چې د اسراییلو د ګناه سبب ګرځېدلی ؤ، غوره کړه.

١٩ د مناحیم د پاچاهۍ په دوران کې د آشور پاچا تغلت فلاسر په اسراییلو باندې برید وکړ. مناحیم، تغلت فلاسر ته څلور دېرش ټنه سپین زر ورکړل، ترڅو
تغلت فلاسر د هغه سره د پاچاهۍ د واک په ساتلو کې مرسته وکړي. ٢٠ نو مناحیم په اسراییلو کې په هر شتمن نفر باندې حکم وکړ چې هغه ته نیم نیم
کیلوګرامه سپین زر ورکړي او دا ټول هغه د آشور پاچا ته ورکړل. نو د آشور پاچا برید ودراوه او د اسراییلو څخه لاړ.

٢١ د مناحیم د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ٢٢ مناحیم مړ او ښخ شو. بیا
د هغه زوی فقحیا د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا فقحیا

۲۳ په یهودا کې د عزیا د پاچاهی په پنځوسم کال فقحیا د اسراییلو پاچا شو او په سامره کې یې دوه کاله پاچاهي وکړه. ۲۴ هغه د څښتن په مقابل کې ګناه
وکړه او د نباط د زوی یروبعام بده لاره یې چې د اسراییلو د ګناه سبب ګرځېدلې ؤ، غوره کړه.

۲۵ د رملیا زوی فقح د فقحیا د لښکر قوماندان ؤ، مګر هغه د پاچا د وژلو دپاره پلانونه جوړ کړل. نو هغه د پنځوسو تنو جلعادیانو سره په سامره کې د ماڼۍ
تر ټولو قوي برخې ته ورننوتل او فقحیا پاچا یې په قتل ورساوه. د پاچا سره یې دوه نور سړي چې ارجوب او اریه نومېدل هم په قتل ورسول. بیا فقح د هغه
په ځای پاچا شو.

۲۶ د فقحیا د پاچاهی نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

د اسراییلو پاچا فقح

۲۷ په یهودا کې د عزیا د پاچاهی په دوه پنځوسم کال د رملیا زوی فقح د اسراییلو پاچا شو او په سامره کې یې شل کاله پاچاهي وکړه. ۲۸ هغه د څښتن
په مقابل کې ګناه وکړه، د نباط د زوی یروبعام بده لاره یې غوره کړه څوک چې د اسراییلو د ګناه سبب ګرځېدلی ؤ.

۲۹ د فقح د پاچاهی په دوران کې د آشور پاچا تغلت فلاسر په اسراییلو باندې برید وکړ. هغه د عیون، آبل بیت معکې، یانواح، قادش او حاصور ښارونه او
همدارنګه د جلعاد، جلیل او د نفتالي ټولې سیمې هم ونیولې. بیا هغه اسراییلیان د اسیرانو په توګه آشور ته یوړل.

۳۰ په یهودا کې د یوتام د پاچاهی په شلم کال د ایله زوی هوشع د فقح په ضد دسیسه جوړه کړه او هغه یې په قتل ورساوه. بیا هوشع د هغه په ځای د
اسراییلو پاچا شو.

۳۱ د فقح د پاچاهی نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

د یهودا پاچا یوتام

(دویم تواریخ ۲۷: ۱ – ۹)

۳۲ په اسراییلو کې د فقح د پاچاهی په دویم کال د عزیا زوی یوتام د یهودا پاچا شو. ۳۳ یوتام د پنځه ویشت کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشلیم کې یې
شپاړس کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور یروشه د صادوق لور وه.

۳۴ یوتام د خپل پلار په شان هغه کارونه کول چې د څښتن په نظر کې ښه وو. ۳۵ دا یوتام ؤ چې د څښتن د کور پاسنۍ دروازه یې بیا جوړه کړه. که څه
هم سیمه یز د عبادت ځایونه ړنګ نه شول، لا هم خلکو هلته قرباني کولې او خوشبویي یې سوځولې.

۳۶ د یوتام د پاچاهی نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۳۷ د هغه د پاچاهی په دوران کې
د لومړي ځل دپاره څښتن د سوریایي پاچا رزین او د اسراییلو پاچا فقح ولېږل چې په یهودا باندې برید وکړي. ۳۸ یوتام مړ شو او د هغه د نیکه داود د ښار
په شاهي هدیره کې ښخ شو. بیا د هغه زوی آحاز د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا آحاز

(دویم تواریخ ۲۸: ۱ – ۲۷)

۱۶ ۱ په اسراییلو کې د رملیا د زوی فقح د پاچاهی په اوولسم کال، د یوتام زوی آحاز د یهودا پاچا شو. ۲ آحاز شل کلن ؤ چې پاچا شو او
شپاړس کاله یې په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. هغه د خپل نیکه داود لاره غوره نه کړه، بلکې داسې کارونه یې ونه کړل چې د هغه د څښتن خدای په نظر کې
ښه وو. ۳ آحاز د اسراییلو د پاچاهانو لاره غوره کړه. حتی هغه خپل زوی هم د سوځېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړ. دا د هغو قومونو ناوړه رواج ؤ چې

ښبنتن د اسراییلو د وړاندې تک سره سم شړلي وو. ۴ آحاز د عبادت په سیمه یز عبادت ځایونو، غونډیو او د هرې سیورې لرونکې ونې لاندې قرباني کولې او خوشبویي یې سوځولې.

۵ د سوریې پاچا رزین او د اسراییلو پاچا فقح په اورشلیم باندې برید وکړ او هغه یې کلابند کړ، مګر هغوی ونه شو کولی چې آحاز ته ماتې ورکړي. ۶ په همدې وخت کې رزین د ایلت د ښار واک بیا تر لاسه کړ او هغه د یهودا خلک چې هلته اوسېدل له هغه ځای ښخه وشړل. ادومیان په ایلت کې ځای په ځای شول او تر نن ورځې پورې هلته اوسیږي. ۷ آحاز د آشور پاچا تغلت فلاسر ته یو پیغام ورولېږه چې پکې ویل شوي وو: <تاسو زما بادار او د پلار په ځای یاست. د سوریې او اسراییلو پاچاهانو په ما باندې برید کړی دی، هیله لرم چې راشئ او د هغوی ښخه مې وژغورئ.> ۸ آحاز د ښبنتن د کور او د ماڼۍ د خزانې ښخه سپین او سره زر واخیستل او د سوغات په توګه یې د آشور پاچا ته ولېږل. ۹ ښنګه چې تغلت فلاسر پیغام تر لاسه کړ، هغه د خپلو لښکرو سره سوریې ته روان شو. هغه دمشق ونیوه، رزین پاچا یې وواژه او د هغه ځای خلک یې د اسیرانو په توګه قیر ته بوتلل.

۱۰ کله چې آحاز پاچا دمشق ته لاړ چې د تغلت فلاسر سره لیدنه کتنه وکړي، هلته هغه د قرباني ځای ولید او اوریا کاهن ته یې کټ مټ هماغسې نقشه ورولېږله. ۱۱ نو اوریا کاهن د قرباني ځای د هماغه نقشې په مطابق جوړ کړ چې آحاز پاچا د دمشق ښخه رالېږلې وه. نو مخکې له دې چې آحاز د دمشق ښخه راستون شي د هغه کار یې سرته ورساوه. ۱۲ کله چې پاچا د دمشق ښخه راورسېد، د قرباني ځای یې ولید، نژدې ورغی او په هغه ځای کې یې قرباني وړاندې کړې. ۱۳ هغه سوځېدونکې او د غلو دانو نذرانې وړاندې کړې او په هغه ځای باندې یې د ښبنلو نذرانه تویه کړه او د سولې د نذرانې وینې یې وشیندلې. ۱۴ د برنجو هغه د قرباني ځای چې د ښبنتن دپاره وقف شوی ؤ، د قرباني د نوي ځای او د ښبنتن د کور ترمنځ ؤ. آحاز هغه لیرې کړ او هغه یې د قرباني د نوي ځای شمال خواته کېښود.

۱۵ آحاز پاچا اوریا کاهن ته امر وکړ: <په دې لوی او نوي د قرباني ځای باندې دا نذرانې وړاندې کړه: سهارنی سوځېدونکې نذرانې او د غلو دانو ماښامنی نذرانې؛ د پاچا سوځېدونکې نذرانې او د هغه د غلو دانو نذرانې؛ د دې خاورې د ټولو خلکو سوځېدونکې نذرانې، د هغوی د غلو دانو نذرانې او د هغوی د ښبنلو نذرانې. د قرباني په ځای باندې د سوځېدونکو نذرانو او قربانیو ټوله وینه وشینده. مګر د برنجو د قرباني ځای زما دپاره وساته چې د خپلې ځانګړې سلامشورې دپاره ورڅخه کار واخلم.> ۱۶ نو ښنګه چې پاچا امر کړی ؤ، اوریا هماغسې وکړل.

۱۷ آحاز پاچا هغه برنجي ګاډۍ چې د ښبنتن په کور کې ورڅخه کار اخیستل کېده، جلا جلا کړلې او هغه تشتونه چې په هغه باندې وو لیرې کړل. همدارنګه هغه د دولسو برنجي غوایانو د شا ښخه برنجي ټانکی واخیسته او هغه یې د تیږو په بنسټ باندې کېښوده. ۱۸ آحاز هغه خاصه خېمه هم لیرې کړه چې په سبت کې به ورڅخه د عبادت دپاره کار اخیستل کېده او هغه شخصي دروازه یې هم بنده کړه چې د یهودا پاچا به د ښبنتن کور ته د ننوتلو دپاره استعمالوله. دا ټول کارونه هغه د دې دپاره وکړل چې د آشور پاچا تغلت فلاسر خوشحاله کړي.

۱۹ د آحاز د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۲۰ آحاز مړ شو او د داود د ښار په شاهي هدیرې کې ښخ شو او د هغه زوی حزقیا د هغه په ځای پاچا شو.

هوشع، د اسراییلو آخرنی پاچا

۱۷ ۱ په یهودا کې د آحاز د پاچاهۍ په دولسم کال، د ایله زوی هوشع د اسراییلو پاچا شو او هغه نهه کاله په سامره کې پاچاهي وکړه. ۲ هوشع د ښبنتن په مقابل کې ګناه وکړه، مګر د هغه ګناه د اسراییلو د تېرو شویو پاچاهانو په پرتله کمه وه. ۳ د آشور پاچا شلمناسر په هوشع باندې برید وکړ. هوشع هغه ته تسلیم شو او هر کال به یې هغه ته باج ورکاوه. ۴ مګر وروسته هوشع د باج ورکولو ښخه انکار وکړ او د مصر پاچا <سو> ته یې استازي ورولېږل چې د هغه سره مرسته وکړي. کله چې شلمناسر له دې خیانت ښخه خبر شو، نو هوشع یې ونیوه او په زندان کې یې واچاوه.

د سامرې سقوط

۵ بیا شلمناسر د اسراییلو په ټوله خاوره باندې برید وکړ او سامره یې درې کاله محاصره کړه. ۶ د هوشع د پاچاهۍ په نهم کال، د آشور پاچا سامره ونیوله او اسراییلیان یې د اسیرانو په توګه آشور ته بوتلل. ځینې یې د حلح په ښار کې، ځینې یې د خابور سیند ته نژدې د جوزان په سیمه کې او پاتې یې د

ماد په ښارونو کې ځای په ځای کړل.

د اسراییلیانو د ماتې دلیل

۷ دا هرڅه په دې خاطر وشول چې د اسراییلو قوم د خپل څښتن خدای په مقابل کې چې هغوی یې د مصر د پاچا څخه ژغورلي وو او د هغه هېواد څخه
یې راویستلي وو، ګناه کړې وه. هغوی د نورو خدایانو عبادت کاوه ۸ او د هغو قومونو د رواجونو څخه یې پیروي کوله چې څښتن هغوی د اسراییلیانو د
وړاندې تګ سره سم شړلي وو. همدارنګه هغه رواجونه یې خپل کړل چې د اسراییلو پاچاهانو پیل کړي وو. ۹ اسراییلیانو په پټه د خپل څښتن خدای په
ضد داسې کارونه وکړل کوم چې هغه منع کړي وو. دوی د اوسېدو په خپلو ټولو ځایونو کې یعنې د کوچنیو کلیو څخه نیولې تر لوی ښاره پورې غېر مجاز د
عبادت ځایونه جوړ کړل. ۱۰ هغوی په هرې غونډۍ باندې او د هرې سیوري لرونکې ونې لاندې د تیږو ستنې او د اشیره بتان جوړ کړل. ۱۱ هغوی د
عبادت په ټولو غېر مجاز ځایونو کې خوشبویي وسوځولې او د هغو قومونو د رواجونو څخه یې پیروي کوله چې څښتن د اسراییلو د وړاندې تګ سره سم د
هغوی د خاورې څخه شړلي وو. هغوی په خپلو بدو عملونو سره د څښتن قهر راوپاراوه. ۱۲ هغوی د څښتن د هغه حکم څخه سرغړونه کوله چې ورته
ویلي وو: <د بتانو عبادت مه کوئ.>

۱۳ څښتن خپل وړاندویونکي او نبیان ولېږل چې اسراییلو او یهودا ته خبرداری ورکړي: <خپلې بدې لارې پرېږدئ. زما د هغو حکمونو اطاعت وکړئ چې
په شریعت کې دي او ستاسو نیکونو ته مې ورکړي وو او د خپلو خدمتګارانو نبیانو په وسیله مې تاسو ته رسولي وو.> ۱۴ مګر اسراییلیانو اطاعت ونه کړ، د
هغوی زړونه د خپلو هغو نیکونو په شان چې په خپل څښتن خدای یې باور نه درلود سخت وو. ۱۵ هغوی د څښتن خبرداری او حکمونه له پامه وغورځول
او هغه لوظ یې مات کړ چې د هغو د نیکونو سره یې کړی ؤ. هغوی د بې ارزښته بتانو عبادت کاوه او په خپله هم بې ارزښته شول. څښتن اسراییلیانو ته وویل
چې <هغه کارونه مه کوئ کوم چې ستاسو شاوخوا پردي قومونه یې کوي>، مګر اسراییل د هماغو په شان شول. ۱۶ هغوی د خپل څښتن خدای ټول
قوانین مات کړل او د عبادت دپاره یې دوه فلزي سخوندران جوړ کړل. همدارنګه هغوی د اشیره بت جوړ کړ، د ستورو عبادت او د بعل د بت خدمت یې کاوه.
۱۷ هغوی خپل زامن او لورګانې د سوځېدونکو نذرانو په توګه قرباني کول، د کوډګرانو او فال کتونکو څخه به یې کار اخیست او خپل ځانونه یې په بشپړه
توګه هغو کارونو ته وقف کړل چې د څښتن په نظر کې بد وو. ځکه یې د څښتن قهر راوپاراوه. ۱۸ نو څښتن په اسراییلو باندې ډېر په قهر شو او هغوی یې
له خپل حضور څخه وشړل. یوازې د یهودا قبیله پاتې شوه.

۱۹ مګر حتی د یهودا خلکو هم د خپل څښتن خدای د قوانینو اطاعت ونه کړ، هغوی د هغو رواجونو چې د اسراییلو خلکو خپل کړي وو، پیروي وکړه. ۲۰
څښتن ټول اسراییلیان ترک کړل، هغوی ته یې سزا ورکړه او لوټ مارانو ته یې په لاس ورکړل تر هغې چې آخر څښتن اسراییلیان د خپل حضور څخه وشړل.

۲۱ کله چې څښتن اسراییل د یهودا څخه څیري او جلا کړل، اسراییلیانو د نباط زوی یروبعام خپل پاچا وټاکه. یروبعام هغوی د څښتن د پیروی څخه واړول
او د هغوی د سختې ګناه سبب وګرځېد. ۲۲ اسراییلیانو د یروبعام پیروي وکړه او د هغې ګناه څخه چې یروبعام کړې وه لاس وانخیست. ۲۳ لکه څنګه چې
څښتن د خپلو نبیانو په وسیله خبرداری ورکړی ؤ، نو آخر یې هغوی له خپل حضور څخه وشړل. نو د اسراییلو خلک آشور ته جلاوطني شول او تر اوسه
پورې هلته اوسېږي.

په اسراییلو کې د آشوریانو ځای په ځای کېدل

۲۴ د آشور پاچا د بابل، کوت، عوا، حمات او سفروایم د ښارونو خلک بوتلل او هغوی یې د سامرې په ښارونو کې د جلاوطنو اسراییلیانو په ځای مېشت
کړل. هغوی دا ښارونه ونیول او هلته استوګن شول. ۲۵ خرنګه چې دغو خلکو په سر کې د څښتن عبادت نه کاوه، نو څښتن زمریان ورولېږل چې په هغوی
باندې برید وکړي. زمریانو له هغو څخه ځینې ووژل. ۲۶ د آشور پاچا خبر شو چې هغه خلک چې هغه د سامرې ښارونو ته بیولي دي د هغه وطن د خدای
په قانون باندې نه پوهیږي، نو خدای هلته زمریان ورولېږل چې هغوی ووژني. ۲۷ نو د آشور پاچا داسې امر وکړ: <د هغو کاهنانو څخه چې مونږ د اسیرانو
په توګه راوستي دي یو نفر بېرته ولېږئ. هغه دې لاړ شي او هلته دې واوسېږي، د دې دپاره چې خلکو ته د هغه وطن د خدای قانون وروښايي.> ۲۸ نو د
اسراییلي کاهنانو څخه یو تن چې له سامرې څخه جلاوطنه شوی ؤ، لاړ چې په بیت ییل کې واوسېږي. بیا یې خلکو ته وښودل چې څنګه د څښتن عبادت
وکړي.

۲۹ مګر هغو خلکو چې په سامره کې ځای په ځای شوي وو، هر یو قوم د خپلو بتانو جوړولو ته دوام ورکړ او هغه یې د عبادت په هغو ځایونو کې کېښودل

چې اسراييليانو جوړ کړي وو. (۳۰) د بابل خلکو د سکوت بنوت بتان، د کوت خلکو د نرجل بتان، د حمات خلکو د اشيما بتان، (۳۱) د عوا خلکو د نبحز او
ترتاک بتان جوړ کړل او د سفروايم خلکو خپل ماشومان د سوځېدونکو نذرانو په توګه خپلو بتانو يعنې ادرملک او عنملک ته قرباني کړل. (۳۲) دغو خلکو د
څښتن عبادت هم کاوه او له خپل منځ څخه يې هر قسم خلک غوره کړل چې د عبادت د هغو ځايونو لپاره د کاهنانو په توګه خدمت وکړي او په هغه ځايونو
کې د هغوی دپاره قرباني وړاندې کړي. (۳۳) په دې توګه هغوی هم د څښتن عبادت کاوه او هم يې د هغه هېوادونو د رواجونو له مخې چې هغوی ورڅخه
راغلي وو، د خپلو بتانو عبادت کاوه.

(۳۴) هغوی تر نن ورځې پورې په خپلو زړو رواجونو باندې ټينګ ولاړ دي. هغوی د څښتن عبادت نه کوي او نه د هغو قوانينو او حکمونو څخه پيروي کوي
چې څښتن د يعقوب اولادې ته ورکړي وو. (وروسته څښتن د يعقوب نوم په اسراييل بدل کړ.) (۳۵) څښتن د اسراييليانو سره لوظ کړی ؤ او هغوی ته يې
حکم کړی ؤ: <د نورو خدايانو عبادت مه کوئ. هغوی ته سجده مه کوئ، د هغوی خدمت مه کوئ او هغوی ته قرباني مه وړاندې کوئ. (۳۶) يوازې زما
عبادت کوئ! زه هغه څوک يم چې تاسو يې په خپل لوی قوت سره د مصر څخه راوويستلئ. تاسو بايد ماته سجده وکړئ او ماته قرباني وړاندې کړئ. (۳۷)
تاسو بايد تل زما د هغو قوانينو او حکمونو اطاعت وکړئ چې ستاسو دپاره مې ليکلي دي. د نورو خدايانو عبادت ونه کړئ (۳۸) او هغه لوظ چې تاسو سره
مې کړی ؤ هغه بايد هېر نه کړئ. د نورو خدايانو عبادت ونه کړئ. (۳۹) تاسو بايد زما يعنې د خپل څښتن خدای عبادت وکړئ او زه به تاسو د ټولو دښمنانو
څخه وژغورم.> (۴۰) مګر هغو خلکو چې په اسراييلو کې اوسېدل دا حکم يې قبول نه کړ او د خپلو زړو رواجونو پيروی ته يې دوام ورکړ.

(۴۱) هغوی د څښتن عبادت کاوه، مګر د خپلو بتانو عبادت يې هم کاوه. د هغوی اولادونه تر نن ورځې پورې همغه کار کوي.

د يهودا پاچا حزقيا

(دويم تواريخ ۲۹: ۱ – ۲، ۳۱: ۱)

۱۸ (۱) په اسراييلو کې د ايله د زوی هوشع د پاچاهۍ په دولسم کال، د آحاز زوی حزقيا د يهودا پاچا شو. (۲) حزقيا پنځه ويشت کلن ؤ چې پاچا شو
او هغه نهه ويشت کاله په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم ابيا وه چې د زکريا لور وه. (۳) هغه لکه د خپل نيکه داود پاچا په شان هغه کارونه
وکړل چې د څښتن په نظر کې ښه وو. (۴) هغه سيمه يز د عبادت ځايونه له منځه يوړل، د تيږو ستنې يې ماتې کړې او د اشيره بتان يې راوغوزول. همدارنګه
يې هغه برنجي مار چې موسیٰ جوړ کړی ؤ او د نحشتان په نوم يادېده هم ټوټې ټوټې کړ. تر هغه وخته پورې د اسراييلو خلکو هغه ته د درناوي دپاره
خوشبويي سوځولې.

(۵) حزقيا د اسراييلو په څښتن خدای باندې باور درلود. د يهودا په ټولو پاچاهانو کې د هغه په شان نه د هغه څخه وروسته څوک ؤ او نه د هغه څخه
مخکې. (۶) هغه څښتن ته پوره وفادار ؤ او د هغو قوانينو اطاعت يې کاوه چې څښتن موسیٰ ته ورکړي وو. (۷) نو څښتن د هغه سره ؤ او هغه په خپلو
ټولو کارونو کې بريالی ؤ. هغه د آشور د پاچا په مقابل کې ياغي شو او هغه ته يې د تسليمېدلو څخه انکار وکړ. (۸) هغه فلسطينيانو ته د غزې او د هغې د
شاوخوا سيمو پورې ماتې ورکړه چې دا ماته د تر ټولو کوچني کلي څخه نيولې تر لوی دېوال لرونکي ښار پورې وه.

(۹) د حزقيا د پاچاهۍ په څلورم کال چې په اسراييلو باندې د هوشع د پاچاهۍ اووم کال ؤ، د آشور پاچا شلمناسر په اسراييلو يرغل وکړ او سامره يې
محاصره کړه. (۱۰) د محاصرې د دريم کال په آخر کې آشوريانو سامره ونيوله. نو د حزقيا د پاچاهۍ په شپږم کال چې د هوشع د پاچاهۍ نهم کال ؤ، دا پېښه
وشوه. (۱۱) د آشور پاچا، اسراييليان د اسيرانو په توګه آشور ته بوتلل. د هغو څخه يې ځينې د حلح په ښار کې، ځينې يې د خابور سيند ته نژدې د جوزان په
سيمه کې او ځينې يې د ماد په ښارونو کې ځای په ځای کړل. (۱۲) سامرې ځکه سقوط وکړ چې اسراييليانو د خپل څښتن خدای اطاعت نه کاوه، بلکې هغه
لوظ يې مات کړ چې څښتن د هغوی سره کړی ؤ او د هغو ټولو قوانينو څخه يې سرغړونه وکړه چې د څښتن د خدمتګار موسیٰ په وسيله ورکړل شوي وو.
هغوی نه هغه حکمونه منل او نه يې په هغو باندې عمل کاوه.

د سنخاريب يرغل په يهودا باندې

(دويم تواريخ ۳۲: ۱ – ۱۹ او اشعيا ۳۶: ۱ – ۲۲)

(۱۳) د حزقيا د پاچاهۍ په څوارلسم کال د آشور پاچا سنخاريب د يهودا په ټولو قوي شوي ښارونو باندې يرغل وکړ او هغه يې ونيول. (۱۴) حزقيا دغه پيغام

سنخاريب ته چې په لاکيش کې ؤ ورولېږه: <ما غلط کار کړی دی، خپل بريد ودروئ او هرڅه چې تاسو غواړئ زه به يې درکړم.> د سنخاريب پاچا ځواب
دا ؤ چې حزقيا بايد لس ټنه سپين زر او يو ټن سره زر هغه ته ورولېږي. ۱۵ حزقيا هغه ټول سپين زر چې د څښتن په کور کې او د ماڼۍ په خزانه کې وو
هغه ته ورولېږل. ۱۶ همدارنګه هغه د څښتن د کور د دروازو څخه سره زر او هم هغه سره زر چې په خپله يې د دروازو چوکاټونه ورباندې پوښ کړي وو
راوويستل او هغه ټول يې سنخاريب ته ورولېږل.

۱۷ د آشور پاچا يو لوی لښکر د خپلو درېو لوړ رتبه مامورانو سره د لاکيش څخه ولېږه چې په اورشليم کې د حزقيا مخالفت وکړي. کله چې اورشليم ته
ورسېدل، هغوی د پاسني ډنډ د لښتي په غاړه چې د کاليو مينځونکو د پټي په لاره کې پرته ده، ودرېدل. ۱۸ هغوی حزقيا پاچا راوغوښت مګر د هغه درې
درباريان بيرون راووتل چې د هغوی سره ليدنه کتنه وکړي. هغه درې درباريان دا وو: د حلقيا زوی الياقيم چې د ماڼۍ مسؤول ؤ، شبنا د دربار منشي او د
آساف زوی يوآخ چې د پېښو د ثبتولو مسؤول ؤ.

۱۹ د آشور د منصبدارانو څخه يو تن هغوی ته وويل: <لوی پاچا غواړي په دې پوه شي چې حزقيا پاچا ولې دومره ډاډه دی؟ ۲۰ پاچا ته ووايئ: آيا ته
فکر کوې چې يواځې خبرې کولی شي چې د عسکري پوهې او قدرت ځای ونيسي؟ ته په چا باندې تکيه کوې چې زما په مقابل کې ياغي شوی يې؟ ۲۱
ګوره، ته په دې طمع يې چې مصر به درسره مرسته وکړي، مګر هغه به د هغې کړکې په شان وي چې د امسا په توګه ورڅخه کار اخيستل کيږي. هغه به مات
شي، ستا په لاس کې به ننوځي او تا به ټپي کړي. نو هرڅوک چې د مصر په پاچا باندې تکيه وکړي هغه به همداسې شي.> ۲۲ لوی پاچا تاسو درباريانو ته
دا هم وايي: <کېدای شي ماته ووايئ چې مونږ په خپل څښتن خدای باندې تکيه کوو. آيا دا هغه څوک نه دی چې حزقيا د هغه د عبادت او د قربانۍ ځايونه
له منځه يوړل او د يهودا او اورشليم خلکو ته يې وويل چې تاسو د اورشليم د قربانۍ د ځای په وړاندې عبادت کوئ؟ ۲۳ زه به تاسو سره د خپل بادار، يعنې
د اشور د پاچا په استازيتوب يو شرط کېږدم. زه به تاسو ته دوه زره آسونه درکړم خو که چېرې تاسو وکولای شئ چې هم دومره نفر پيدا کړئ چې په هغو
باندې سپاره شي. ۲۴ تاسو د جنګي ګاډيو او سپرو عسکرو په خاطر په مصر باندې تکيه کوئ! نو څنګه کولی شئ چې تاسو زما د بادار د خدمتګارانو څخه
يو ډېر کمزوری منصبدار په شا وتمبوئ؟ ۲۵ آيا تاسو فکر کوئ چې ما د څښتن له مرستې څخه پرته ستاسو په وطن باندې بريد کړی دی چې هغه وران
کړم؟ څښتن په خپله ماته وويل چې په هغه باندې بريد وکړم او هغه له منځه يوسم.>

۲۶ په دې وخت کې الياقيم، شبنا او يوآخ هغه لوړ رتبه مامور ته وويل: <مهرباني وکړئ، زمونږ سره د ارامي په ژبه خبرې وکړئ، ځکه چې مونږ په هغې
باندې پوهېږو. د يهودا په ژبه خبرې مه کوئ، ځکه هغه ټول خلک چې په دېوال باندې ناست دي ستاسو خبرو ته يې غوږ ايښی دی.>

۲۷ هغه ځواب ورکړ: <آيا تاسو فکر کوئ چې پاچا زه د دې دپاره رالېږلی يم چې دا ټولې خبرې يواځې تاسو او پاچا ته وکړم؟ نه، زه د هغو خلکو سره
هم خبرې کوم چې په دېوال باندې ناست دي. هغوی او تاسو به هم خپل غايطه مواد وخوري او خپلې متيازې به وڅښي، په دې خاطر چې نور به د خوړلو او
څښلو دپاره څه شی نه وي.>

۲۸ بيا هغه ملکی مامور ودرېد او په لوړ آواز يې د يهودا په ژبه وويل: <د آشوريانو لوی پاچا پيغام واورئ! ۲۹ پاچا داسې وايي: حزقيا مه پرېږدئ چې
تاسو وغولوي. هغه نه شي کولی چې تاسو زما د لاس څخه وژغوري. ۳۰ باور مه کوئ که هغه تاسو ته ووايي: په څښتن باندې باور ولرئ، هغه به تاسې
وژغوري او دا ښار به د آشور د پاچا په لاس ورنه کړل شي.

۳۱ د حزقيا خبرو ته غوږ مه نيسئ. ځکه د آشور پاچا داسې وايي: زما سره روغه جوړه وکړئ. راووځئ او ماته تسليم شئ. نو تاسو هر يو به د خپلو تاکونو
انګور وخورئ، د خپلو ونو څخه به انځر وخورئ او د خپلو ذخيرو څخه به اوبه وڅښئ. ۳۲ وروسته زه راځم او تاسو به هغه هېواد ته بوځم چې ستاسو د
وطن په شان دی، په هغه هېواد کې چې ډېر زيات غلې دانې، ډوډۍ، د انګورو شراب، د انګورو باغونه، د زيتونو ونې او شات دي. که چېرې تاسو هغه کار
وکړئ چې زه يې درته حکم کوم، تاسو به مړه نه شئ، بلکې ژوندي به پاتې شئ. د حزقيا خبرو ته غوږ مه نيسئ، هغه تاسو بې لارې کوي او وايي: څښتن به
مونږ وژغوري. ۳۳ آيا کله د کوم قوم خدايانو خپل وطن د آشور پاچا له لاسه ژغورلی دی؟ ۳۴ چېرته دي د حمات او ارفاد خدايان؟ چېرته دي د
سفروايم، هينع او عوا خدايان؟ آيا هغوی سامره زما د لاسونو څخه وژغورله؟ ۳۵ د دې ټولو هېوادونو د خدايانو څخه کوم يو دا توان درلود چې خپل هېواد
زما څخه وژغوري؟ نو څښتن به څنګه وکولای شي چې اورشليم زما د لاسونو څخه خلاص کړي؟>

۳۶ مګر خلک غلي پاتې شول او په ځواب کې يې ورته هيڅ ونه ويل، ځکه چې حزقيا پاچا هغوی ته دا امر کړی ؤ چې ځواب ورنه کړي.

(۳۷) نو الیاقیم، شبنا او یوآخ له غمه خپل کالي وشلول، حزقیا ته ورغلل او څه چې ورته هغه ملکی مامور ویلي وو، هغه یې حزقیا ته بیان کړل.

د اشعیا نبي سره مشوره

(اشعیا ۳۷: ۱ – ۷)

۱۹ (۱) کله چې حزقیا پاچا دا خبره واورېده، هغه له غمه خپل کالي وشلول، د ویر کالي یې واغوستل او د څښتن کور ته ورننوت. (۲) هغه د ماڼۍ
مسؤول الیاقیم، د دربار منشي شبنا او د کاهنانو مشران چې ټولو د ویر کالي اغوستي وو، د آموص زوی اشعیا نبي ته ورولېږل. (۳) دوی هغه ته وویل:
<حزقیا داسې وایي: نن ورځ د خپګان ورځ ده، مونږ ته سزا راکول کیږي او سپکاوی راته شوی دی. مونږ د هغې ښځې په شان یو چې د اولاد زېږولو ته تیاره
وي، مګر د زېږولو قوت پکې نه وي. (۴) د آشور پاچا خپل لوړپوړی مامور د دې دپاره رالېږلی دی چې د ژوندي خدای سپکاوی وکړي. ستا څښتن خدای
دې دا د سپکاوی خبرې واوري او هغه چا چې دا خبرې کړې دي هغه ته دې سزا ورکړي. نو د هغو نفرو دپاره دعا وکړئ چې ژوندي پاتې دي.>

(۵) کله چې اشعیا د حزقیا پاچا پیغام تر لاسه کړ، (۶) هغه بېرته دا ځواب ورولېږه: <څښتن تاته وایي چې آشوریان مه پرېږده ترڅو په دې سپکو خبرو
سره تا ووېروي، چې څښتن تا نه شي ژغورلی. (۷) څښتن به د آشور په پاچا ځینې ګونګوسې واوروي او هغه به مجبور کړي چې بېرته خپل هېواد ته ستون
شي. هلته به یې په یو چا باندې ووژني.>

یوځل بیا د آشورانو ګواښ

(اشعیا ۳۷: ۸ – ۲۰)

(۸) د آشور لوړ رتبه ملکي مامور پوه شو چې پاچا د لاکیش څخه تللی دی او د لبنه ښار په مقابل کې جنګیږي، نو هلته ورغی چې د هغه سره مشوره
وکړي. (۹) آشوریانو ته خبر ورورسېد چې د مصر لښکر د ایتوپیا پاچا، ترهاقه تر مشری لاندې راروان دی چې برید وکړي. کله چې پاچا دا خبره واورېده،
نو هغه د یهودا پاچا حزقیا ته د استازو په لاس لیک ورولېږه: (۱۰) <په خپل خدای باور مه کوه او د هغه په هغې وعدې مه غولېږه چې زما په مقابل کې به د
اورشلیم څخه دفاع وکړي. (۱۱) تا اورېدلي دي چې د آشور پاچاهانو د ټولو هېوادونو سره څه وکړل، هغه یې په بشپړه توګه له منځه یوړل. آیا فکر کوې چې
ته به وژغورل شې؟ (۱۲) زما نیکونو د جوزان، حاران او رصف ښارونه له منځه یوړل او د عدن هغه خلک چې په تلسار کې اوسېدل، ووژل او د هغوی د
خدایانو څخه هیڅ یو هغوی ونه ژغورل. (۱۳) د حمات، ارفاد، سفروایم، هینع او عوا د ښارونو پاچاهان چېرته دي؟>

(۱۴) حزقیا پاچا د استازو څخه لیک واخیست او هغه یې ولوست. بیا هغه د څښتن کور ته لاړ، هغه لیک یې د څښتن په حضور کې پرانیست (۱۵) او داسې
دعا یې وکړه: <ای د اسراییلو څښتن خدایه، چې د آسماني مخلوقاتو دپاسه په تخت ناست یې، تا اسمانونه او ځمکه پیدا کړې دي. ته یوازینی خدای یې چې
د نړۍ په ټولو پاچاهیو باندې پاچاهي کوې. (۱۶) نو ای څښتنه، وګوره چې په مونږ باندې څه تېرېږي. ای ژوندیه خدایه! د سنخاریب خبرې واوره، چې ستا
سپکاوی کوي. (۱۷) دا ربنتیا ده، ای څښتنه، چې د آشور پاچاهانو ډېر قومونه له منځه وړي دي، د هغوی هېوادونه یې وران کړي دي (۱۸) او د هغوی
خدایان یې سوځولي دي. هغه خدایان نه وو، هغه یواځې د لرګیو او تیږو هغه بتان وو چې د انسان په لاسونو جوړ شوي وو. (۱۹) نو زمونږ څښتن خدایه،
مونږ د آشوریانو څخه وژغوره، ترڅو د نړۍ ټول قومونه په دې پوه شي چې، ای څښتنه، یواځې ته خدای یې.>

د اشعیا پیغام حزقیا ته

(اشعیا ۳۷: ۲۱ – ۳۸)

(۲۰) نو د آموص زوی اشعیا حزقیا پاچا ته دا پیغام ورولېږه: <د اسراییلو څښتن خدای داسې فرمایي: د آشور د پاچا سنخاریب په هکله مې ستا دعا قبوله
کړه. (۲۱) نو زه د هغه په ځواب کې داسې وایم: اورشلیم د یوې نجلۍ په شان دی چې ستا څخه کرکه کوي او په تا باندې ملنډې وهي. کله چې ته تښتې، نو
هغوی په تا پورې خندا کوي. (۲۲) ای سنخاریبه! تا ماته، د اسراییلو سپېڅلي خدای ته کفر ویلی، خپل آواز دې اوچت کړی او ملنډې دې وهلې دي. (۲۳) تا
په خپلو استازو باندې زه، څښتن سپک کړم او د خپل ځان په اړه دې داسې لاپې وهلې دي: ما خپلې جنګي ګاډۍ د لبنان ډېرو لوړو ځایونو ته خېژولې دي، د
هغه ځنګل تر ټولو دننني ځای ته ورننوتی یم او د سرو او سروې ډېرې ښې ونې مې پرې کړې دي. (۲۴) ما په مصر کې په خپلو پښو باندې هر سیند وچ کړ
او په پردیو هېوادونو کې مې د هغو کوهیانو اوبه وڅښلې چې ما کیندلي وو.

(۲۵) آیا تا دا نه دي اورېدلي چې دا هرڅه مې پخوا پلان کړي وو او حتی په دې نه پوهېږې چې دا یواځې زه وم چې دا پرېکړه مې وکړه چې ته به دا کار
کوې؟ ته مې پرېښودلې چې هغه ځواکمن ښارونه وران کړې. (۲۶) د هغو ځایونو خلک کمزوري او ډېر سخت وارخطا شول. هغوی د پټیو د بوټو یا د هغو
تنکیو وښو په شان وو چې د کوټو په سر باندې شنه کېږي او د پخېدلو څخه مخکې سوځېږي.

(۲۷) مګر زه خبر یم چې ته چېرته اوسېږې او څه وخت ځې او راځې. دغه راز زه پوهېږم چې څومره ماته په قهر یې. (۲۸) ستا غرور مې لیدلی دی او هم
هغه سخته کرکه مې لیدلې ده چې ته یې زما څخه لرې. نو زه به ستا په پوزه کې چنګک او ستا په خوله کې قیضه واچوم. بیا به دې هغه ځای ته بېرته بوځم له
کومه ځایه چې راغلی وې.>

(۲۹) بیا اشعیا حزقیا پاچا ته وویل: <دا به د هغه څه نښه وي چې پېښ به شي. سږکال او راتلونکی کال به ته هغه غلې دانې وخورې چې په خپله شنې
کېږي، مګر په درېیم کال به ته وکولای شې چې خپلې غلې دانې وکرې او حاصل به یې واخلې او د انګورو تاکونه به وکرې او انګور به یې وخورې. (۳۰)
هغوی چې په یهودا کې ژوندي پاتې دي د نباتاتو په شان به په ځمکه کې ژورې ریښې وکړي او مېوه به ونیسي. (۳۱) په اورشلیم او د صیهون په غره کې به
یو شمېر خلک ژوندي پاتې شي، ځکه چې څښتن ټینګه پرېکړه کړې ده چې داسې به وشي.>

(۳۲) څښتن د آشور د پاچا په هکله داسې وايي: <هغه به دې ښار ته داخل نه شي او یو غشی به هم په هغه باندې ګوزار نه کړي. هېڅ عسکر به د خپلو
سپرونو سره هغه ښار ته ورنږدې نه شي او د هغه شاوخوا به د خاورو ډېری جوړې نه کړي. (۳۳) څښتن داسې وايي: په هغې لارې چې هغه راغلی دی بېرته
به په هماغه لار لاړ شي او ښار ته به داخل نه شي. (۳۴) زه به د دې ښار څخه د خپل ځان په اړه او د خپلې هغې ژمنې په اړه چې د خپل خدمتګار داود
سره مې کړې وه، دفاع وکړم او هغه به وساتم.>

(۳۵) په هماغه شپه د څښتن فرښته د آشوریانو کمپ ته ورغله او ۱۸۵۰۰۰ عسکر یې ووژل. کله چې سهار وختي پاتې خلک راپاڅېدل نو ویې لیدل چې په
هغه ځای کې مړي پراته دي. (۳۶) نو سنخاریب پاچا بېرته آشور ته ستون شو او د نینوا په ښار کې اوسېده. (۳۷) یوه ورځ چې هغه د خپل خدای نسروک د
عبادت په ځای کې عبادت کاوه، د هغه دوو زامنو ادرملک او شرازر په خپلو تورو باندې هغه ووژه او بیا هغوی د ارارات خاورې ته وتښتېدل. د هغه بل زوی
چې اسرحدون نومېده د هغه په ځای پاچا شو.

د حزقیا ناروغي او بېرته روغېدل

(دویم تواریخ ۳۲: ۲۴ – ۲۶ او اشعیا ۳۸: ۱ – ۸، ۳۸: ۲۱ – ۲۲)

۲۰ (۱) په هغو ورځو کې حزقیا پاچا ناروغ شو او مرګ ته نږدې ؤ. د آموص زوی اشعیا نبي ورغی چې هغه ووینې او هغه ته یې وویل: <څښتن فرمايي
چې خپل ټول کارونه دې برابر کړه، ځکه چې ته مړ کېږې او روغ به نه شې.>

(۲) حزقیا خپل مخ دېوال ته واړاوه او دعا یې وکړه: (۳) <ای څښتنه، دا در په یاد کړه چې ما د زړه له کومې ستا خدمت کړی دی، تاته وفادار وم او تل
مې دا کوښښ کړی دی چې هغه کار وکړم چې تا راڅخه غوښتنه کړې ده.> بیا یې ډېر سخت وژړل.

(۴) اشعیا د پاچا څخه لاړ، خو مخکې له دې چې هغه د ماڼۍ د منځنۍ حوېلۍ څخه تېر شي څښتن هغه ته وفرمایل: (۵) <بېرته لاړ شه او زما د قوم مشر
حزقیا ته ووایه: ستا د نیکه داود څښتن خدای داسې فرمايي: ما ستا دعا قبوله کړه او ستا اوښکې مې ولیدلې، زه به تاته شفا درکړم. په درېیمه ورځ به ته زما په
کور کې عبادت وکړې. (۶) زه به ستا ژوند پنځلس کاله نور هم زیات کړم. زه به تا او دغه ښار د آشور د پاچا له لاسه وژغورم. زه به د دې ښار څخه د
خپل ځان او خپل خدمتګار داود په خاطر دفاع وکړم.> (۷) بیا اشعیا د حزقیا خدمتګارانو ته وویل: <د انځرو مرهم تیاره کړئ.> هغوی همداسې وکړل او
هغه یې د هغه په دانه باندې کېښودل او هغه روغ شو.

(۸) حزقیا د اشعیا څخه پوښتنه وکړه: <هغه به کومه نښه وي چې څښتن به ما روغ کړي او زه به په درېیمه ورځ د څښتن کور ته لاړ شم؟> (۹) اشعیا
ځواب ورکړ: <څښتن به تاته یوه داسې نښه درکړي چې دا ثابته کړي چې هغه په خپلې وعدې باندې ولاړ دی. نو اوس ووایه چې په زینه باندې دې د لمر
سیوری لس پوړۍ مخکې لاړ شي یا لس پوړۍ وروسته؟>

۱۰ حزقیا ورته وویل: <سیوری تل مخکې ځي او دا اسانه کار دی. زه غواړم چې سیوری دې لس پوړۍ شاته لاړ شي.>

۱۱ نو اشعیا نبي په څښتن باندې غږ وکړ او څښتن هغه سیوری چې د آحاز په زینه باندې راکوز شوی ؤ لس پوړۍ وروسته کړ.

د بابل استازي

(اشعیا ۳۹: ۱ – ۸)

۱۲ په همدې وخت کې د بابل پاچا د بلدان زوی، مرودک بلدان خبر شو چې حزقیا پاچا ناروغ ؤ، نو هغه د خپلو استازو په لاس حزقیا ته یو لیک او سوغات ورولیږل. ۱۳ حزقیا استازو ته هرکلی ووایه او هغوی ته یې خپله شتمني، یعنې خپل سپین او سره زر، خپلې مسالې او عطرونه او خپل ټول عسکري سامان وروښودل. د هغه په تحویلخانو او یا د هغه په پاچاهۍ کې داسې شی نه ؤ چې هغوی ته یې نه وي ښودلی. ۱۴ بیا اشعیا نبي حزقیا پاچا ته ورغی او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <دا خلک له کوم ځای څخه راغلي وو او تاته یې څه وویل؟>

حزقیا ځواب ورکړ: <هغوی د یو ډېر لیرې وطن یعنې بابل څخه راغلي وو.>

۱۵ اشعیا پوښتنه وکړه: <ستا په ماڼۍ کې هغوی څه ولیدل؟>

حزقیا ځواب ورکړ: <هغوی هرڅه ولیدل. په تحویلخانو کې داسې شی نه ؤ چې هغوی ته مې نه وي ښودلی.>

۱۶ بیا اشعیا حزقیا پاچا ته وویل: <څښتن داسې فرمایي: ۱۷ داسې وخت راتلونکی دی چې هرڅه چې ستا په ماڼۍ کې دي او هرڅه چې ستا نیکونو تر نن ورځې پورې ذخیره کړي دي، هغه به بابل ته یوړل شي. هیڅ شی به پاتې نه شي. ۱۸ ستا د خپلې اولادې څخه به ځینې په اسارت یوړل شي او هغوی به خسیان شي چې د بابل د پاچا په ماڼۍ کې خدمت وکړي.>

۱۹ حزقیا پاچا فکر وکړ چې دا خبره دا معنیٰ لري چې د هغه په ژوند کې به سوله او امنیت وي، نو هغه ځواب ورکړ: <هغه پیغام چې تا د څښتن له خوا ماته راکړ ښه پیغام دی.>

د حزقیا د پاچاهۍ پای

(دویم تواریخ ۳۲: ۳۲ – ۳۳)

۲۰ نور ټول هغه کارونه چې حزقیا پاچا کړي وو، د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. په هغو کې د هغه د زړورتوب کارونه او دا چې هغه څنګه حوض او کاریز جوړ کړ چې اورشلیم ته پکې اوبه راوړل کېدلې، هم شامل دي. ۲۱ حزقیا مړ شو او د هغه زوی منسي د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا منسي

(دویم تواریخ ۳۳: ۱ – ۲۰)

۲۱ ۱ منسي دولس کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او هغه په اورشلیم کې پنځه پنځوس کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم حفصیبه ؤ. ۲ منسي د څښتن په مقابل کې ګناه وکړه. هغه د هغو قومونو د ناوړه دودونو څخه پیروي وکړه چې څښتن د خپل قوم د وړاندې تګ سره سم شړلي وو. ۳ هغه سیمه یز د عبادت ځایونه چې د هغه پلار حزقیا له منځه وړي وو، منسي هغه بېرته جوړ کړل. هغه د بعل د عبادت دپاره د قربانۍ ځایونه جوړ کړل او د اشیره بت یې جوړ کړ لکه څنګه چې د اسراییلو پاچا اخاب جوړ کړی ؤ. منسي د ستورو عبادت هم کاوه. ۴ هغه په اورشلیم کې د څښتن په کور کې د نورو خدایانو دپاره د قربانۍ ځایونه جوړ کړل د کوم په اړه چې څښتن ویلي وو: <په دې ځای کې باید زما عبادت وشي.> ۵ هغه د څښتن د کور په دواړو حوېلیو کې ستورو ته د عبادت دپاره د قربانۍ ځایونه جوړ کړل. ۶ هغه خپل زوی د سوځېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړ. هغه به فالونه کتل او د فال کتونکو او کوډګرانو سره به یې مشورې کولې. هغه د څښتن په مقابل کې ډېره لویه ګناه وکړه او د هغه قهر یې راوپاراوه. ۷ هغه د اشیره بت د خدای په کور کې یعنې په هغه ځای کې کېښود چې د هغه په اړه څښتن داود او د هغه زوی سلیمان ته داسې ویلي وو: <دلته په اورشلیم کې، په دې کور کې، دا هغه ځای دی چې ما

د اسراییلو د دولسو قبیلو د ټولې سیمې څخه غوره کړې دی چې تل به پکې زما عبادت کیږي. (٨) که چېرې د اسراییلو قوم زما د ټولو حکمونو څخه
اطاعت وکړي او د هغه ټول شریعت څخه پیروي وکړي چې زما خدمتګار موسیٰ هغوی ته ورکړی دی، نو زه به پرېنږدم چې هغوی د هغه وطن څخه وشړل
شي چې ما د هغوی نیکونو ته ورکړی ؤ.> (٩) مګر د یهودا خلکو د څښتن اطاعت ونه کړ او منسي په هغوی باندې د هغې څخه هم لویه ګناه وکړه چې هغو
قومونو کړې وه کوم چې څښتن د هېواد څخه د خپل قوم د وړاندې تګ په وخت کې شړلي وو.

(١٠) څښتن د خپلو خدمتګارانو یعنې نبیانو په وسیله وویل: (١١) <منسي پاچا داسې ناوړه کارونه وکړل چې د اموریانو د کارونو څخه بدتر وو او په خپلو
بتانو یې د یهودا خلک په ګناه باندې اخته کړل. (١٢) نو زه د اسراییلو څښتن خدای به په اورشلیم او یهودا باندې داسې بلا راولم چې هرڅوک خبر شي هغه
به هک حیران شي. (١٣) زه به اورشلیم ته داسې سزا ورکړم لکه څنګه چې مې سامرې او د اسراییلو پاچا اخاب او د هغه اولادې ته ورکړې وه. زه به اورشلیم
د هغه د خلکو څخه داسې پاک کړم لکه د یو قاب خواړه چې په بشپړه توګه خوړل کیږي. (١۴) هغه خلک چې ژوندي پاتې کیږي د هغو څخه به مخ واړوم او
هغوی به خپلو دښمنانو ته په لاس ورکړم. هغوی به وربانديې فتح ومومي او وطن به یې لوټ کړي. (١۵) زه د خپل قوم سره دا کار ځکه کوم چې هغوی داسې
کارونه کړي دي چې زه ورڅخه کرکه لرم. له هغه وخت څخه چې د هغوی نیکونه د مصر څخه راوتلي دي تر نن ورځې پورې یې زما قهر راپارولی دی.>

(١۶) برسېره پردې چې منسي د یهودا خلک د بت پرستی خواته واړول او د دې سبب شو چې هغوی د څښتن په مقابل کې ګناه وکړي، هغه دومره ډېر بې ګناه
خلک ووژل چې د اورشلیم په کوڅو کې وینې بهېدلې.

(١٧) نور ټول هغه کارونه چې منسي کړي وو چې په هغو کې هغه ګناهونه هم شامل دي چې هغه کړي وو، هغه د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل
شوي دي. (١٨) منسي مړ شو او د خپلې ماڼۍ په باغ کې یعنې د عوزا په باغ کې ښخ شو او د هغه زوی آمون د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا آمون

(دویم تواریخ ٣٣: ٢١ – ٢۵)

(١٩) آمون دوه ویشت کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او دوه کاله یې په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم مشلمت ؤ، هغه د حاروز لور وه چې د یطبه
د ښارګوټي څخه ؤ. (٢٠) هغه د خپل پلار منسي په شان د څښتن په مقابل کې ګناه وکړه. (٢١) هغه د خپل پلار لاره غوره کړه او د هغو بتانو عبادت یې وکړ
چې د هغه پلار یې عبادت کاوه. (٢٢) هغه د خپلو نیکونو څښتن خدای پرېښود او د څښتن د حکمونو څخه یې سرغړونه وکړه.

(٢٣) د آمون درباریانو د هغه په مقابل کې دسیسه جوړه کړه او هغه یې په خپلې ماڼۍ کې په قتل ورساوه. (٢۴) د یهودا خلکو د آمون قاتلان ووژل او د هغه
زوی یوشیا یې د هغه په ځای پاچا کړ.

(٢۵) د آمون د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (٢۶) آمون په خپله هدیره کې د
عوزا په باغ کې ښخ شو او د هغه زوی یوشیا د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا یوشیا

(دویم تواریخ ٣۴: ١ – ٢)

٢٢ (١) یوشیا اته کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او هغه په اورشلیم کې یودېرش کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم یدیده ؤ، هغه د عدایه لور وه چې د
بصقت د ښارګوټي څخه ؤ. (٢) یوشیا هغه کار کاوه چې د څښتن په نظر کې ښه ؤ. هغه د خپل نیکه داود لاره غوره کړه او په ټینګه یې د څښتن د ټولو
قوانینو اطاعت کاوه.

د موسیٰ د شریعت د یو کتاب پیدا کېدل

(دویم تواریخ ٣۴: ٨ – ٢٨)

(٣) د یوشیا د پاچاهۍ په اتلسم کال، هغه د اصلیا زوی شافان چې د مشلام لمسی ؤ او د دربار منشي ؤ د دغه حکم سره د څښتن کور ته ولیږه: (۴)

<مشر کاهن حلقیا ته ورشه او د هغو پیسو مقدار معلوم کړه چې د څښتن د کور د دروازې ساتونکو د خلکو څخه راټولې کړې دي. ۵ هغوی ته ووایه چې دا پیسې هغو ټېکادارنو ته ورکړي چې د څښتن د کور د بیاجوړونې مسؤولیت لري. دوی باید هغه ۶ ترکاڼانو، معمارانو او ختګرانو ته ورکړي او همدارنګه هغه لرګي او تورل شوې تیږې دې واخلي چې په بیاجوړونه کې ورڅخه کار اخیستل کیږي. ۷ هغه خلک چې د کار مسؤولیت په غاړه لري هغوی صادق خلک دي، نو دې ته اړتیا نشته چې د هغوی څخه د پیسو حساب وغواړو.>

۸ حلقیا، شافان منشي ته وویل: <ما دلته د څښتن په کور کې د شریعت یو کتاب موندلی دی.> هغه دا کتاب شافان ته ورکړ او هغه ولوست. ۹ نو شافان بېرته پاچا ته ورغی او هغه ته یې خبر ورکړ: <هغه پیسې چې د څښتن په کور کې وې هغه ستاسو خدمتګارانو واخیستې او هغو ټېکادارنو ته یې وروسپارلې چې د بیاجوړونې مسؤولیت یې په غاړه دی.> ۱۰ شافان زیاته کړه: <حلقیا ماته یو کتاب راکړی دی> او هغه یې پاچا ته په لوړ آواز ولوست.

۱۱ کله چې پاچا د شریعت د کتاب خبرې واورېدلې، له غمه یې خپل کالي وشلول. ۱۲ هغه حلقیا کاهن، د شافان زوی اخیقام، د میکایا زوی عکبور، شافان د دربار منشي او د پاچا خدمتګار عسایا ته دغه حکم ورکړ: ۱۳ <لاړ شئ او د څښتن سره زما او د یهودا د ټولو خلکو دپاره د دې کتاب د هدایاتو په اړه مشوره وکړئ. څښتن په مونږ باندې ډېر په قهر دی ځکه څه چې په دې کتاب کې لیکل شوي دي زمونږ نیکونو په هغو باندې عمل نه دی کړی.>

۱۴ حلقیا، اخیقام، عکبور، شافان او عسایا لاړل چې د یوې پیغمبرې سره چې حلده نومېده، مشوره وکړي. هغه د اورشلیم د ښار په نوې سیمه کې اوسېدله (د هغې مېړه شلوم نومېده چې د تقوه زوی او د حرحس لمسی ؤ، هغه د خدای د کور د کالیو د ساتلو مسؤولیت په غاړه درلود). نو څه چې پېښ شوي وو هغې ته یې بیان کړل. ۱۵ هغې ورته وویل چې پاچا ته بېرته لاړ شي او هغه ته د اسراییلو د څښتن خدای دغه پیغام ورکړي: ۱۶ <څښتن داسې وايي: د دې کتاب د لیکنې په مطابق چې د یهودا پاچا لوستلی دی، زه به په دې ځای او د دې ځای په خلکو باندې بلا راولم. ۱۷ هغوی زه پرېښودم او نورو خدایانو ته یې خوشبویي وسوځولې، په خپلو ټولو کارونو یې زما قهر راپارولی دی. نو زما قهر به د اورشلیم په مقابل کې سوړ نه شي. ۱۸ خو د یهودا پاچا په اړه چې تاسو یې د څښتن د مشورې دپاره رالیږلي یئ هغه ته ووایئ چې د اسراییلو څښتن خدای وايي: تا د دې کتاب کلام اورېدلی دی. ۱۹ کله چې تا واورېدل چې ما د دې ځای او د هغه د اوسېدونکو په ضد داسې خبرې وکړې چې هغه به ویجاړ او لعنتي شي، تا توبه وویستله، د تواضع سر دې زما په وړاندې ټیټ کړ، خپل کالي دې وشلول او زما په مخکې دې وژړل، نو ما ستا دعا قبوله کړه. ۲۰ په دې خاطر زه به تا پرېږدم چې په آرامۍ سره مړ شې. ستا د مرګ څخه وروسته به اورشلیم په بلا اخته کړم.> نو هغوی یوشیا پاچا ته دا پیغام وروړساوه.

د یوشیا اصلاحات

(دویم تواریخ ۳۴: ۳ – ۷، ۳۴: ۲۹ – ۳۳)

۲۳ ۱ نو یوشیا پاچا د یهودا او اورشلیم ټول سپین ږیري خپل حضور ته راوغوښتل. ۲ هغه د یهودا د کلیو او ښارګوټو خلکو، د اورشلیم د ښار خلکو، کاهنانو، نبیانو او نورو ټولو خلکو سره چې شتمن او غریب پکې شامل وو د څښتن کور ته لاړ. پاچا د ټولو په مخکې په لوړ آواز سره د لوظ هغه ټول کتاب ولوست چې د څښتن په کور کې موندل شوی ؤ. ۳ پاچا د شاهي ستنې سره ودرېد او د څښتن سره یې لوظ وکړ چې د هغه اطاعت به کوي، د زړه له کومې به د هغه د قوانینو او حکمونو څخه پیروي کوي او هغه غوښتنې به عملي کوي چې په لوظنامې پورې تړلې دي او په دې کتاب کې لیکل شوې دي. ټول قوم ژمنه وکړه چې په دې لوظنامې باندې به ټینګ ودریږي.

۴ بیا پاچا مشر کاهن حلقیا، د هغه مرستیالو کاهنانو او د څښتن د کور د دروازې ساتونکو ته حکم وکړ چې هغه ټول شیان چې د بعل، د اشیره د بتانو او ستورو ته په عبادت کولو کې ورڅخه کار اخیستل کېده د څښتن د کور څخه راوباسي. وروسته پاچا دا ټول شیان د ښار څخه بیرون د قدرون په دره کې وسوځول او د هغو ایرې یې بیت ییل ته یوړلې. ۵ هغه کاهنان یې له کاره ګوښه کړل چې د یهودا د پاچاهانو له خوا د دې دپاره ټاکل شوي وو چې د یهودا د ښارونو او د اورشلیم په شاوخوا په عبادتځایونو کې خوشبویي وسوځوي. همدارنګه یې هغه ټول کاهنان چې بعل، لمر، سپوږمۍ او ستورو ته یې خوشبویي سوځولې، لیرې کړل. ۶ هغه د څښتن د کور څخه د اشیره بت لیرې کړ، هغه یې د ښار څخه وویست او د قدرون درې ته یې یوو. هلته یې هغه وسوځاوه، د هغې ایره یې په ګرد باندې بدله کړه او په عمومي هدیره باندې یې وشیندله. ۷ یوشیا هغه ودانۍ وړانې کړې چې د څښتن په کور کې وې او لواطت کارانو په هغې کې کار کاوه او هم په هغه ځای کې به ښځو د اشیره د بت دپاره چېنې ګنډلې.

۸ هغه کاهنان چې د یهودا په ښارونو کې اوسېدل، یوشیا هغوی اورشلیم ته راوستل. هغه په ټول وطن کې یعنې په شمال کې د جبع څخه نیولې په جنوب

کې تر بئرشبع پورې د قربانۍ هغه ځایونه ناپاکه وګرځول چې هلته به کاهنانو خوشبويي سوځولې. یوشیا هغه د قربانۍ ځایونه وران کړل چې د ښار د والي یهوشع د دروازې په خوله کې او د ښار د دروازې کیڼې خواته وو. (۹) که څه هم دغو کاهنانو ته اجازه نه وه چې په اورشلیم کې څښتن ته د قربانۍ په ځای کې خدمت وکړي، مګر هغوی کولی شول چې هغه فطیره ډوډۍ وخوري چې د نورو کاهنانو دپاره پخېدله.

(۱۰) همدارنګه یوشیا پاچا د توفت د قربانۍ ځای هم ناپاکه وګرځاوه چې د حنوم په دره کې ؤ، ترڅو هېڅوک ونه شي کولی چې خپل زوی یا خپله لور د سوځېدونکې نذرانې په توګه د مولک بت ته قرباني کړي. (۱۱) یوشیا د آسونو هغه مجسمې هم لیرې کړې چې د یهودا پاچاهانو لمر ته د عبادت کولو دپاره وقف کړې وې او هغه جنګي ګاډۍ یې وسوځولې چې په دې عبادت کې به ورڅخه کار اخیستل کېده. (دا مجسمې د څښتن د کور په حوېلۍ کې، د هغې دروازې تر څنګ چې د یو لوړ رتبه درباري نتنملک د اوسېدلو ځای ته نژدې وه، ساتل شوې وې.) (۱۲) یوشیا پاچا د قربانۍ هغه ځایونه چې د یهودا پاچاهانو د ماڼۍ په بام یعنې د آحاز پاچا په کوټې باندې جوړ کړي وو، د قربانۍ د هغو ځایونو سره یوځای وران کړل چې منسي پاچا د خدای د کور په دوو حوېلیو کې جوړ کړي وو. هغه دا د قربانۍ ځایونه ټوټې ټوټې کړل او هغه یې د قدرون په درې کې وغورځول. (۱۳) یوشیا د قربانۍ هغه ځایونه ناپاک وګرځول چې سلیمان پاچا د اورشلیم په ختیځ کې او د فساد یعنې د ګناه د غره په جنوب کې د ناوړه بتانو د عبادت دپاره جوړ کړي وو – یعنې د صیدون د خلکو بت عشتاروت، د موآب د خلکو بت کموش او د عمون د خلکو بت مولک دپاره. (۱۴) یوشیا پاچا د تیږو ستنې ټوټې ټوټې کړې، د اشیره بتان یې ویجاړ کړل او هغه ځمکه چې دغه بتان پکې ودرول شوي وو هغه یې د انسانانو په هډوکو باندې پټه کړه.

(۱۵) پرته له دې یوشیا هغه د قربانۍ ځای هم وران کړ چې په بیت ییل کې ؤ او د نباط د زوی یروبعام پاچا له خوا چې د اسراییلو د ګناه سبب ګرځېدلی ؤ جوړ شوی ؤ. یوشیا د قربانۍ ځای راوغورځاوه، د هغه تیږې یې ټوټې ټوټې کړې او په ګرد یې بدلې کړې. هغه د اشیره بت هم وسوځاوه. (۱۶) بیا یوشیا شاوخوا وکتل او په غونډۍ باندې یې یوه هدیره ولیده. د هغو څخه یې هډوکي راوویستل، د قربانۍ په ځای کې یې وسوځول او په دې ډول هغه د قربانۍ ځای ناپاکه کړ. لکه څنګه چې د خدای نبي یروبعام ته وړاندوینه کړې وه کټ مټ هماغسې وشول.

(۱۷) یوشیا پاچا شاوخوا وکتل او یوه غټه تیږه یې ولیدله. هغه پوښتنه وکړه: <هغه څه شی دی؟>

د بیت ییل خلکو ځواب ورکړ: <دا د هغه نبي زیارت دی چې د یهودا څخه راغلی ؤ او د هغو کارونو وړاندوینه یې کړې وه چې تا د قربانۍ د دې ځای سره وکړل.>

(۱۸) یوشیا امر وکړ: <هغه په خپل حال پرېږدئ، د هغه هډوکي دې بېځایه نه شي.> نو نه د هغه نبي هډوکي بېځایه شول او نه د هغه بل نبي هډوکي چې د سامرې څخه راغلی ؤ.

(۱۹) یوشیا پاچا په هر ښار کې هغه بتخانې ورانې کړې چې د اسراییلو د پاچاهانو له خوا جوړې شوې وې او د هغو په سبب یې د څښتن قهر راپارولی ؤ. هغه د قربانیو د دې ټولو ځایونو سره داسې کار وکړ لکه څنګه چې هغه په بیت ییل کې کړی ؤ. (۲۰) هغه د بتخانو هغه ټول کاهنان چې هلته یې خدمت کاوه د قربانیو په ځایونو باندې ووژل او د قربانۍ په ټولو ځایونو باندې یې د انسان هډوکي وسوځول. بیا هغه اورشلیم ته ستون شو.

یوشیا او د فسحې اختر لمانځنه

(دویم تواریخ ۳۵: ۱ – ۱۹)

(۲۱) یوشیا خلکو ته امر وکړ: <لکه څنګه چې د لوظ په کتاب کې لیکل شوي دي، د خپل څښتن خدای د عزت په خاطر د فسحې اختر ولمانځئ.> (۲۲) له هغه وخت راهیسې چې قاضیانو په قوم باندې حکومت کاوه، د اسراییلو او یهودا د پاچاهانو په وخت کې هېڅ کله دا اختر په دې ډول نه ؤ لمانځل شوی. (۲۳) مګر د یوشیا د پاچاهۍ په اتلسم کال د فسحې اختر په اورشلیم کې ولمانځل شو.

د یوشیا نور بدلونونه

(۲۴) د دې دپاره چې د هغه کتاب لیکل شوي قوانین عملي شي، کوم چې مشر کاهن حلقیا د څښتن په کور کې موندلی ؤ، نو یوشیا پاچا د اورشلیم او یهودا څخه ټول جادوګران او فال کتونکي، ټول کورني خدایان، بتان او د بت پرستۍ ټول شیان له منځه یوړل. (۲۵) یوشیا پاچا د زړه له کومې او په خپل ټول فکر او

قوت سره د څښتن خدمت وکړ او د موسیٰ د ټول شریعت څخه یې اطاعت وکړ. د هغه څخه نه مخکې داسې پاچا ؤ او نه وروسته.

(۲۶) مګر د هغو کارونو په سبب چې منسي پاچا کړي وو، څښتن په یهودا باندې ډېر په قهر شوی ؤ او لا هم د هغه قهر سوړ شوی نه ؤ. (۲۷) څښتن وویل: <زه به د یهودا سره هغه کار وکړم کوم چې ما د اسراییلو سره کړی ؤ. زه به د یهودا خلک د خپل حضور څخه وشړم او زه به اورشلیم یعني هغه ښار چې ما غوره کړی ؤ او خپل کور یعنې هغه ځای چې ما ویلي وو چې هلته باید زما عبادت وشي پرېږدم او هغه به رد کړم.>

د یوشیا مړینه

(دویم تواریخ ۳۵: ۲۰ – ۳۶: ۱)

(۲۸) د یوشیا د پاچاهی نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۲۹) هغه وخت چې یوشیا پاچا ؤ، د مصر فرعون نیکو د خپل لښکر سره د فرات سیند ته لاړ چې د آشور پاچا سره مرسته وکړي. یوشیا پاچا لاړ چې د هغه سره جګړه وکړي، مګر فرعون نیکو د هغه سره مخامخ شو او هغه یې په مجدو کې وواژه. (۳۰) د هغه درباریانو د هغه مړی په جنګي ګاډي کې کېښود، بېرته یې اورشلیم ته یووړ او په خپله هدیره کې یې ښخ کړ. د یهودا خلکو د یوشیا زوی یهوآحاز سر په تېلو غوړ کړ او هغه یې خپل پاچا وټاکه.

د یهودا پاچا یهوآحاز

(دویم تواریخ ۳۶: ۲ – ۴)

(۳۱) یهوآحاز درویشت کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او درې میاشتې یې په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور حموطل نومېدله او د ارمیا لور وه چې د لبنه د ښار څخه ؤ. (۳۲) هغه د خپلو نیکونو لاره غوره کړه او د څښتن په مقابل کې یې ګناه وکړه. (۳۳) د مصر فرعون نیکو، یهوآحاز د حمات د خاورې په ربیله کې په زندان کې واچاوه. په دې ډول د یهوآحاز پاچاهي پای ته ورسېدله. بیا نیکو د یهودا خلک مجبور کړل چې هغه ته درې زره او څلورسوه کیلوګرامه سپین زر او څلوردېرش کیلوګرامه سره زر باج ورکړي. (۳۴) فرعون نیکو، الیاقیم د یوشیا بل زوی د خپل پلار په ځای پاچا وټاکه او د الیاقیم نوم یې په یهویاقیم باندې بدل کړ. یهوآحاز د نیکو له خوا مصر ته یوړل شو او هلته مړ شو.

د یهودا پاچا یهویاقیم

(دویم تواریخ ۳۶: ۵ – ۸)

(۳۵) یهویاقیم پاچا سپین او سره زر د مصر پاچا نیکو ته د باج په توګه ورکړل. د غوښتل شوو پیسو د راټولولو دپاره یې د هېواد د خلکو څخه د هغوی د شتمنۍ په تناسب مالیه راټوله کړه.

(۳۶) یهویاقیم پنځه ویشت کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او هغه په اورشلیم کې یوولس کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور زبیده نومېدله او د فدایا لور وه چې د رومه د ښارګوټي څخه ؤ. (۳۷) یهویاقیم د خپلو نیکونو لاره غوره کړه او د څښتن په مقابل کې یې ګناه وکړه.

۲۴ (۱) د یهویاقیم د پاچاهی په وخت کې د بابل پاچا نبوکدنصر په یهودا باندې برید وکړ او یهویاقیم درې کاله هغه ته غاړه کېښودله، وروسته بیا هغه یاغي شو. (۲) لکه څنګه چې څښتن د خپلو خدمتګارو نبیانو په وسیله ویلي وو نو هغه د یهودا په ضد د بابلیانو، سوریایانو، موآبیانو او عمونیانو څخه وسله والې ډلې ولېږلې، ترڅو یهودا له منځه یوسي. (۳) دا هرڅه په رښتیا سره د څښتن د حکم سره سم په یهودا باندې وشول. دا د دې دپاره وشول چې د یهودا خلک د هغو ګناهونو له کبله چې منسي پاچا کړي وو د څښتن د حضور څخه وشړل شي. (۴) په ځانګړې ډول منسي د اورشلیم کوڅې په وینو ډکې کړې. د هغو بې ګناه خلکو په سبب چې هغه وژلي وو، څښتن نه غوښتل چې هغه وبخښي.

(۵) د یهویاقیم د پاچاهی نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۶) یهویاقیم مړ شو او د هغه زوی یهویاکین د هغه په ځای پاچا شو.

(۷) د مصر فرعون او د هغه لښکر بیا هېڅکله د مصر څخه ونه وتل، ځکه چې د بابل پاچا هغه ټوله سیمه چې په مصر پورې تړلې وه یعني د فرات د سیند

ښخه د مصر تر شمالي پولې پورې د خپل واک لاندې راوستې وه.

د یهودا پاچا یهویاکین

(دویم تواریخ ۳۶: ۹ – ۱۰)

٨ یهویاکین اتلس کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او هغه په اورشلیم کې درې میاشتې پاچاهي وکړه. د هغه مور نحوشطا نومېدله او د الناتان لور وه چې د اورشلیم ښخه ؤ. ٩ یهویاکین د خپل پلار لاره غوره کړه او د ښښتن په مقابل کې یې ګناه وکړه.

١٠ د هغه د پاچاهی په دوران کې د بابلیانو لښکر چې د نبوکدنصر پاچا منصبدارانو یې مشري کوله، اورشلیم ته ورغلل او هغه یې کلابند کړ. ١١ د محاصرې په وخت کې خپله نبوکدنصر اورشلیم ته راغی. ١٢ یهویاکین پاچا د خپلې مور، خپلو خدمتګارانو، خپلو منصبدارانو او د مانۍ د درباریانو سره بابلیانو ته تسلیم شو. نبوکدنصر د خپلې پاچاهی په اتم کال یهویاکین اسیر کړ. ١٣ نبوکدنصر د ښښتن د کور او د مانۍ ټولې خزانې بابل ته یوړې. همدارنګه هغه د سرو زرو هغه ټول سامان چې سلیمان پاچا د ښښتن د کور دپاره جوړ کړی ؤ، ټوټې ټوټې کړ. دا هرڅه د ښښتن د وړاندوینې سره سم سرته ورسېدل.
١٤ نبوکدنصر د اورشلیم خلک او ټول منصبداران او جنګیالان د اسیرانو په توګه بوتلل چې د دې ټولو شمېر لسو زرو تنو ته رسېده. هغه کسبګران هم د آهنګرانو په شمول بوتلل او یوازې ډېر غریب خلک یې په یهودا کې پرېښودل.

١٥ نبوکدنصر، یهویاکین د هغه د مور، ښځو، درباریانو او د یهودا د مشرانو سره د اسیر په توګه بابل ته یوړ. ١٦ همدارنګه نبوکدنصر اووه زره جنګي نفر او زر نفره کسبګر چې په هغو کې آهنګران هم شامل وو، بابل ته بوتلل. هغه ټول په جګړه کې قوي او تکړه وو.

١٧ نبوکدنصر د یهویاکین تره، متنیا د یهودا پاچا وټاکه او د هغه نوم یې په صدقیا باندې بدل کړ.

د یهودا پاچا صدقیا

(دویم تواریخ ۳۶: ۱۱ – ۱۲ او ارمیا ۵۲: ۱ – ۳)

١٨ صدقیا یوویشت کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او هغه یوولس کاله په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور حموطل نومېدله او د ارمیا لور وه چې د لبنه د ښار ښخه ؤ. ١٩ صدقیا پاچا کټ مټ د یهویاقیم پاچا په شان د ښښتن په مقابل کې ګناه وکړه. ٢٠ ښښتن د اورشلیم او یهودا په خلکو باندې دومره په قهر شو چې هغوی یې د خپل حضور ښخه وشړل.

نو صدقیا د بابل د پاچا نبوکدنصر په مقابل کې یاغي شو.

د اورشلیم سقوط

(دویم تواریخ ۳۶: ۱۳ – ۲۱ او ارمیا ۵۲: ۳ – ۱۱)

۲۵ ١ نو د صدقیا د پاچاهی د نهم کال د لسمې میاشتې په لسمه ورځ نبوکدنصر د خپل ټول لښکر سره اورشلیم ته راغی. هغوی د ښار ښخه بیرون خپلې خېمې ودرولې او د هغه ګردچاپېره یې د خاورو ښخه جوړ شوي دېوال ته د ختلو لاره جوړه کړه. ٢ اورشلیم یې د صدقیا د پاچاهی تر یوولسم کاله پورې تر محاصرې لاندې ونیو. ٣ د هماغه کال د څلورمې میاشتې په نهمه ورځ دومره سخته قحطي شوه چې خلکو ته د خوراک دپاره هیڅ شی پاتې نه شو ٤ او بابلیانو د ښار دېوالونه سوري کړل. که څه هم ښار د هغوی له خوا کلابند ؤ د شپې له خوا پاچا او ټول عسکر وتښتېدل. هغوی د شاهي باغ د هغې دروازې له لارې لاړل چې د دوو دېوالونو په منځ کې وه او د اردن د درې خواته روان شول. ٥ مګر د بابلیانو لښکر پاچا تعقیب کړ او د اریحا ډاګ ته نژدې هغه پسې وررسېدل. نو د هغه ټولو عسکرو هغه پرېښود او هرې خواته خپاره شول. ٦ صدقیا ونیول شو او نبوکدنصر پاچا ته چې په ربیله کې ؤ یوړل شو. په هغه ځای کې نبوکدنصر، صدقیا محاکمه کړ او هغه په سزا محکوم شو. ٧ د صدقیا زامن یې د هغه په مخ کې ووژل. د صدقیا سترګې یې راوویستلې، په زنځیرونو یې وتاړه او بابل ته یې یووړ.

د خدای د کور ورانېدل

(ارمیا ۵۲: ۱۲ – ۲۳)

۸ د بابل د پاچا نبوکدنصر د پاچاهۍ د نولسم کال د پنځمې میاشتې په اوومه ورځ، نبوزرادان د پاچا سلاکار او د هغه د ساتونکو قوماندان اورشلیم ته
ورننوت. ۹ هغه د څښتن کور، شاهي ماڼۍ او په اورشلیم کې ټولې مهمې ودانۍ وسوځولې ۱۰ او د هغه ټولو عسکرو چې د هغه سره وو د ښار دېوالونه
راوغورځول. ۱۱ بیا نبوزرادان هغه خلک چې په ښار کې پاتې وو، د هغو نفرو په شمول چې بابلیانو ته تسلیم شوي وو، بابل ته بوتلل. ۱۲ مګر هغه په
یهودا کې ځینې غریب خلک پرېښودل چې د انګورو په باغونو او پټیو کې کار وکړي.

۱۳ بابلیانو هغه برنجي ستنې او ګاډۍ ګانې چې د څښتن په کور کې وې د لوېې برنجي ټانکۍ سره یوځای ټوټې ټوټې کړلې او ټول برنج یې بابل ته یوړل.
۱۴ همدارنګه هغوی بېلچې، د قربانۍ د ځای څخه د ایرو د لیرې کولو لوښې، د څراغونو د پلتو پاکوونکي، د قربانیو د وینو کاسې، د خوشبویۍ د سوځولو
کاسې او نور ټول هغه برنجي سامان چې د خدای په کور کې د خدمت دپاره ورځخه کار اخیستل کېده، یوړل. ۱۵ هغوی هغه ټول شیان هم یوړل چې د سرو
یا سپینو زرو څخه جوړ شوي وو چې په هغو کې د وینو د شیندلو کاسې او د اور لوښې شامل وو. ۱۶ دوه برنجي ستنې، برنجي ګاډۍ ګانې او لویه برنجي
ټانکۍ، چې سلیمان د څښتن د کور دپاره جوړې کړې وې، دومره درانده وو چې نه وزن کېدل. ۱۷ دواړه ستنې یو شان وې. د هرې ستنې لوړوالی اته متره ؤ
چې د هغه په سر باندې برنجي تاج ؤ چې یو متر او دېرش سانتي لوړوالی یې درلود. د هر تاج ګردچاپېره یو برنجي جال ؤ چې په برنجي انارو باندې ښکلی
ګړای شوی ؤ.

بابل ته د یهودا د خلکو اسارت

(ارمیا ۵۲: ۲۴ – ۲۷)

۱۸ برسېره پردې، نبوزرادان قوماندان، مشر کاهن سرایا، دویم کاهن سفنیا او د خدای د کور درې مهم ماموران د اسیرانو په توګه ونیول. ۱۹ نبوزرادان د
هغه ښار څخه د لښکرو قوماندان، د پاچا هغه پنځه شخصي سلاکاران چې په ښار کې پاتې وو، د قوماندان مرستیال چې د جګړې دپاره د عسکرو د راغونډولو
مسؤول ؤ او نور شپېته تنه ونیول. ۲۰ نبوزرادان هغوی د بابل پاچا ته چې د حمات په خاوره کې د ربیله په ښار کې ؤ، بوتلل. ۲۱ نو پاچا هغوی هلته اعدام
کړل.

د یهودا خلک جلاوطنې شول.

د یهودا والي جدلیا

(ارمیا ۴۰: ۷ – ۹، ۴۱: ۱ – ۳)

۲۲ د بابل پاچا نبوکدنصر د اخیقام زوی جدلیا چې د شافان لمسی ؤ، هغه یې د هغو ټولو نفرو چې بابل ته نه وو وړل شوي او په یهودا کې پاتې وو د والي
په توګه وټاکه. ۲۳ کله چې د یهودا عسکري منصبدارانو او عسکرو چې تسلیم شوي نه وو، واورېدل چې د بابل پاچا، جدلیا د والي په توګه ټاکلی دی،
هغوی په مصفه کې د جدلیا سره وکتل. هغه منصبداران دا وو: اسماعیل د نتنیا زوی، یوحانان د قریح زوی، سرایا د تنحومت زوی چې د نطوفې د ښارګوټي
اوسېدونکی ؤ او یازنیا چې د معکې څخه ؤ. ۲۴ جدلیا د هغوی سره قسم وخوړ: <تاسو باید ډاډه اوسئ.> زیاته یې کړه: <د بابل د پاچا د مامورانو څخه
مه وېرېږئ. په دې خاوره کې واوسېږئ او د پاچا خدمت وکړئ، نو ستاسو ټول کارونه به ښه په مخ روان وي.>

۲۵ مګر د هماغه کال په اوومه میاشت اسماعیل چې د نتنیا زوی، د الیشمع لمسی او د شاهي کورنۍ غړی ؤ، د لسو نفرو سره مصفې ته لاړ، په جدلیا باندې
یې برید وکړ او هغه یې وواژه. همدارنګه هغه یهودیان او بابلیان یې هم ووژل چې د هغه سره په هغه ځای کې وو. ۲۶ بیا ټول خلک که غریبان وو یا شتمن
د عسکري منصبدارانو سره یوځای مصر ته وتښتېدل، ځکه چې هغوی د بابلیانو څخه وېرېدل.

د یهویاکین آزادي

(ارمیا ۵۲: ۳۱ – ۳۴)

۲۷ د یهودا د پاچا یهویاکین د جلاوطنۍ د اووه دېرشم کال د دولسمې میاشتې په اووه ویشتمه ورځ، اویل مرودک د بابل پاچا شو. هغه یهویاکین د زندان
څخه آزاد کړ. ۲۸ اویل مرودک د هغه سره په مهربانۍ چلند وکړ او هغه ته يې د هغو پاچاهانو په پرتله چې د هغه سره په بابل کې اوسېدل ډېر لوړ مقام
ورکړ. ۲۹ نو یهویاکین نور د زندان کالي وانغوستل، او د ژوند تر پایه پورې يې د پاچا په دسترخوان باندې ډوډۍ خوړله. ۳۰ ترڅو پورې چې یهویاکین
ژوندی ؤ د پاچا له خوا هغه ته به هره ورځ د هغه د اړتیاوو مصرف ورکول کېده.

afghanbibles.org © د ختیځ افغانستان ۲۰۲۱